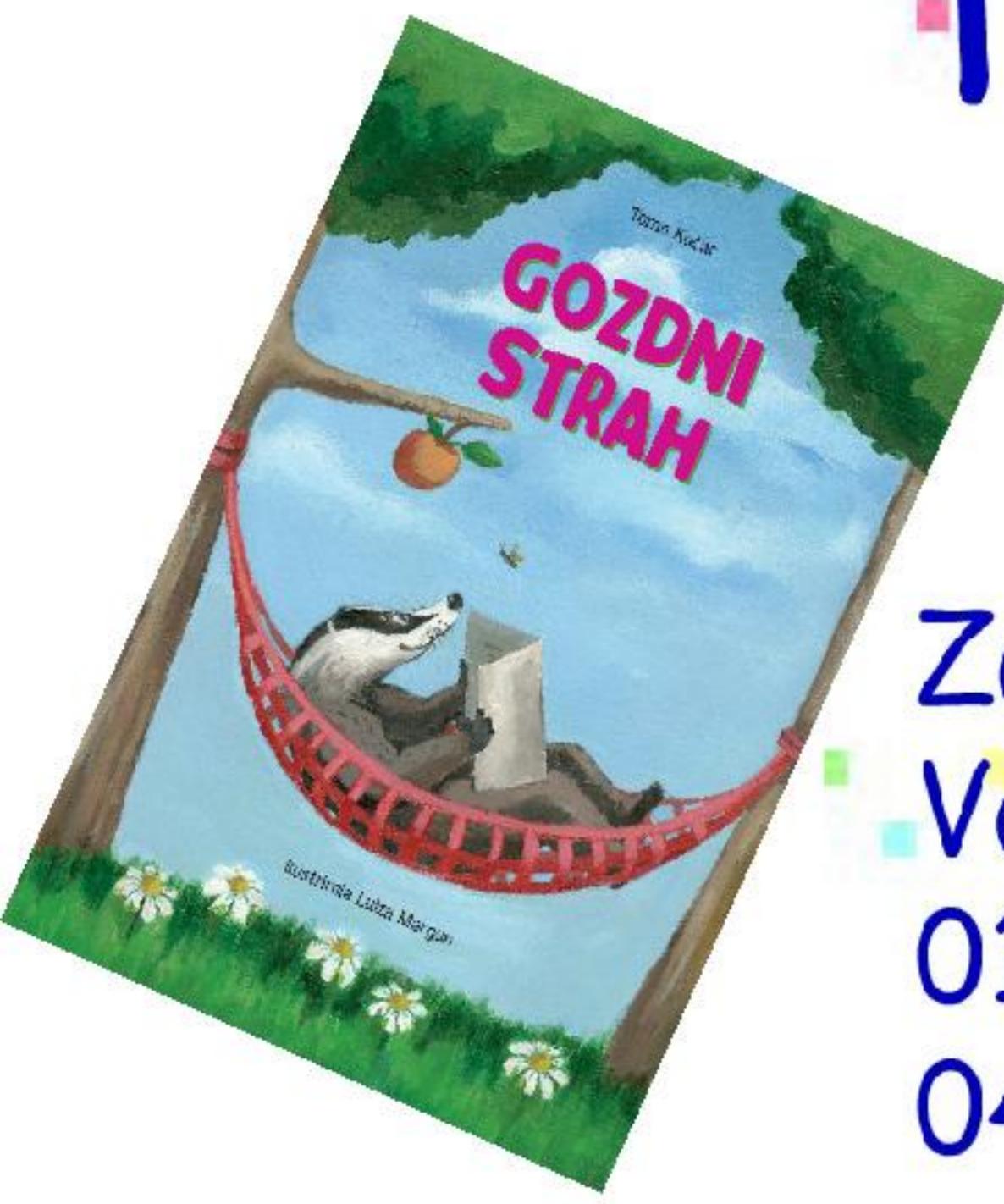

Tolovaj.com

Zavod Tolovaj
Vojkova cesta 91
01-568-13-29
041-565-021
zavotolovaj@yahoo.com

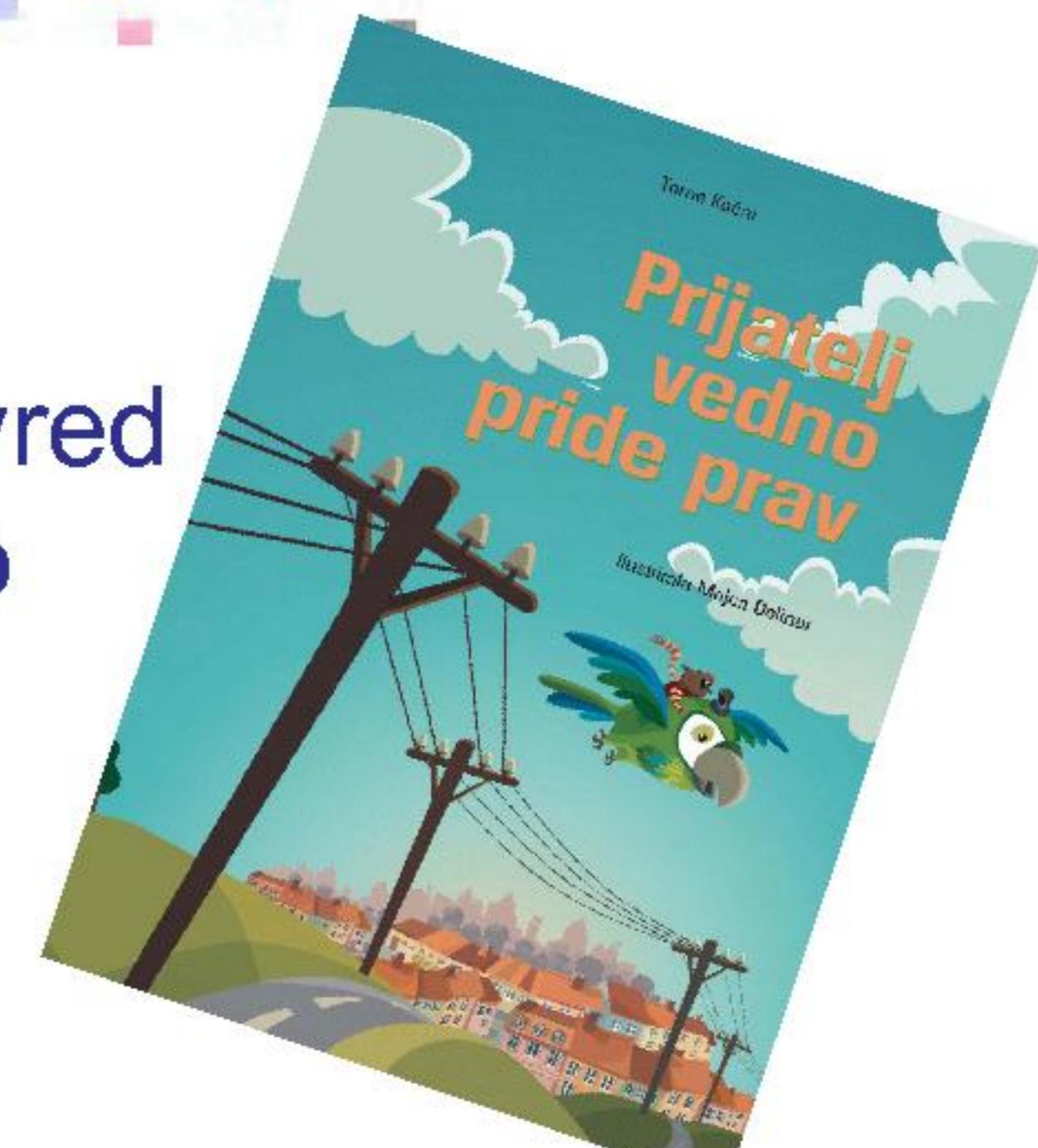

Bili ste
opozorjeni.

Zbirka Tolovaj je zbirka barvnih slikanic v najpogostejšem formatu A4. S platnicami vred ima vsaka slikanica 32 strani. Namenjene so otrokom od približno tretjega pa vse do desetega leta starosti. Če so sposobni slediti med 10 in 15 minut dolgi priovedi, pritegnejo tudi mlajše.

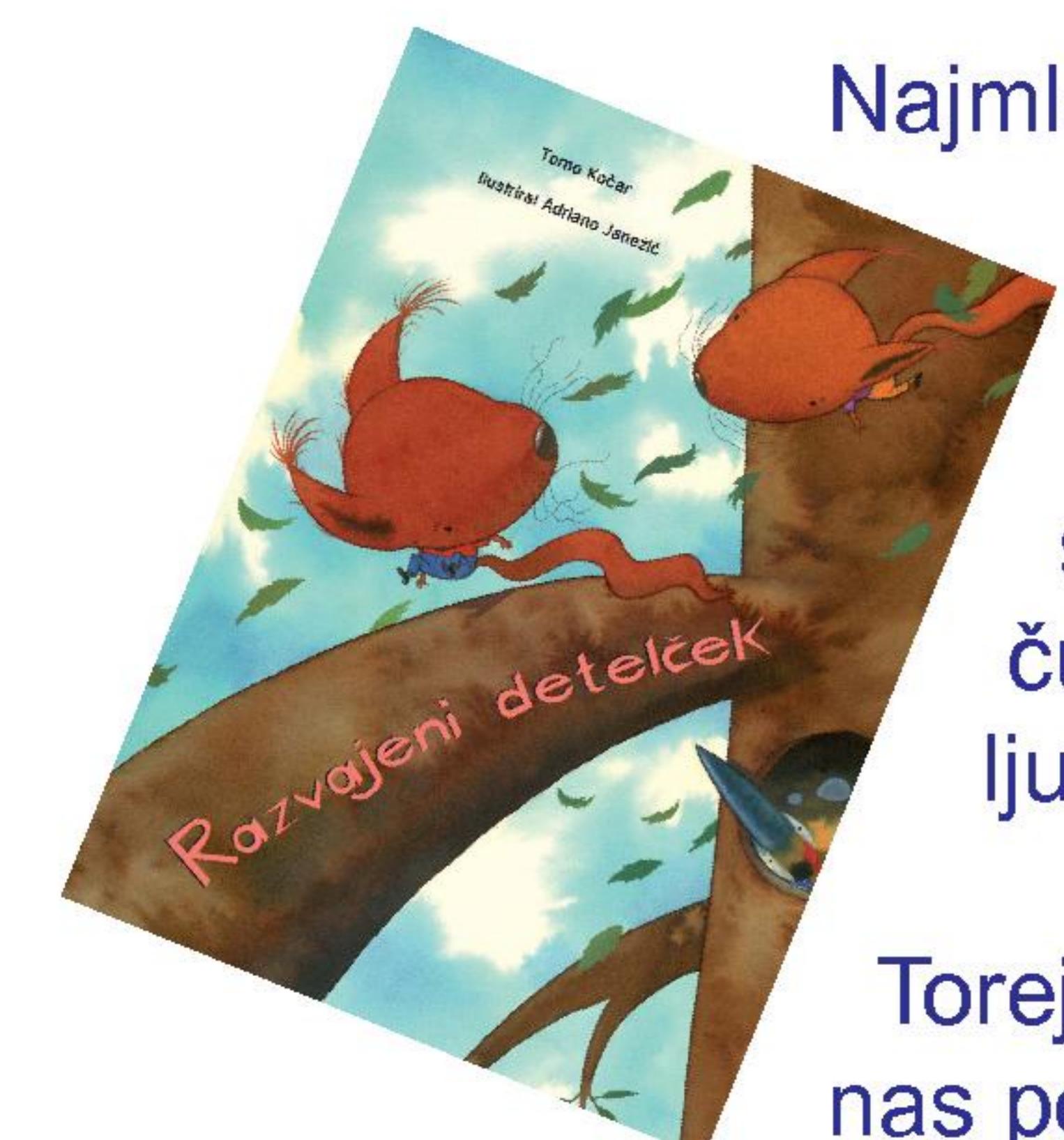

Zbirka Tolovaj je idealna za starše, ki otrokom priovedujejo pravljice tako, da jih med priovedjo držijo v naročju. Ker je vsaka zgodbica napisana na zabaven in hkrati poučen način, ji bo otrok z veseljem prisluhnil večkrat in ob vsakem poslušanju odkril kaj novega.

Kakovostne ilustracije so pripravljene z mislio na ljubezen najmanjših otrok po prepoznavanju in poimenovanju predmetov in kasneje še odnosov med posameznimi liki. Skupaj s starši bodo uživali v odkrivanju številnih zabavnih podrobnosti.

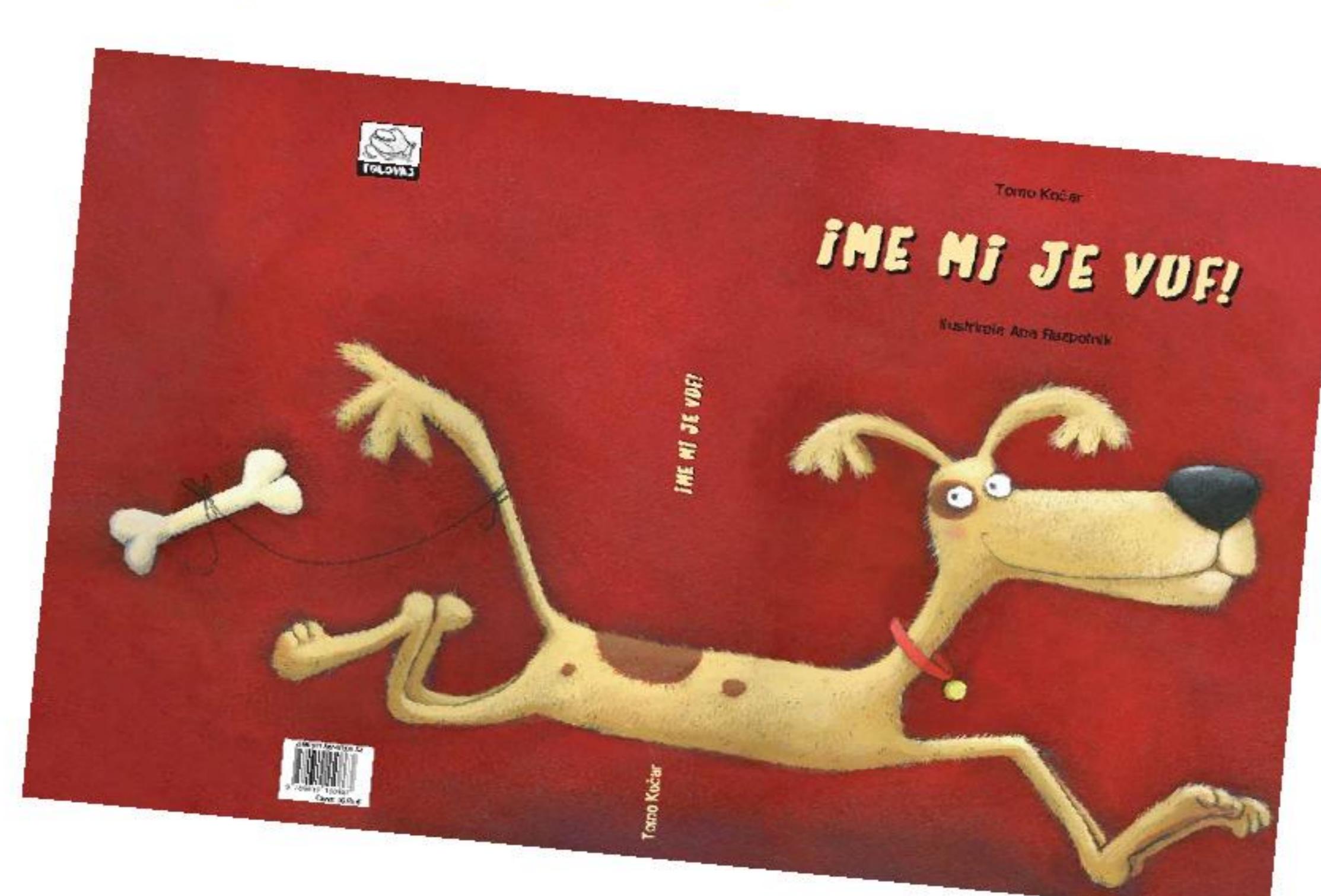
Dodatna posebnost zbirke Tolovaj so zbirke znotraj same zbirke: tako so doslej izšle tri slikanice o veveričkih Zobku in Storžku, tri slikanice o Janku Jazbecu in dve o Ježku Špikcu. Čeprav se zgodbice v posameznih serijah smiselnost dopolnjujejo, je vsaka zase zaključena celota.

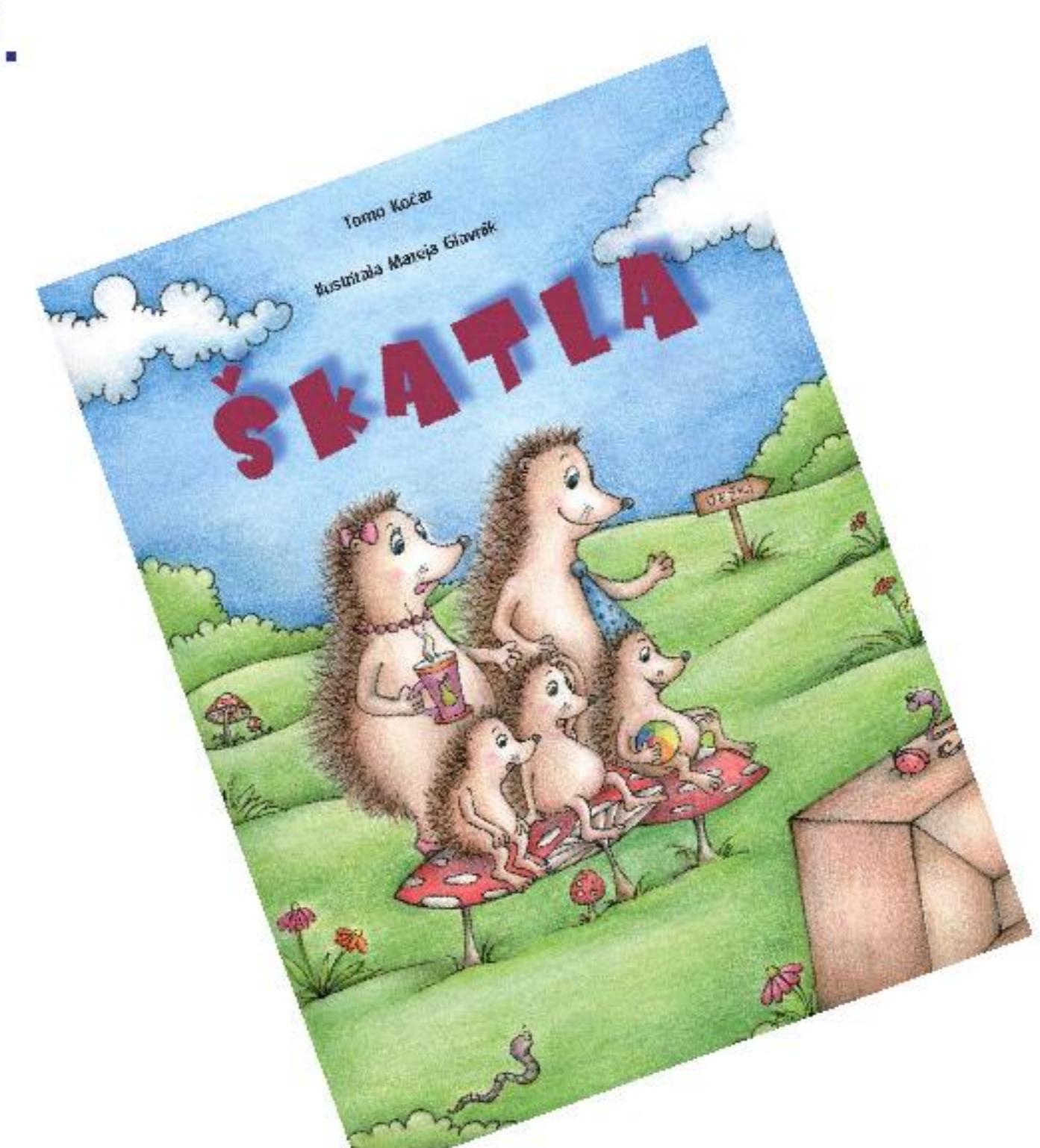
Najmlajše zaradi svoje preprostosti zagotovo najprej pritegneta slikanici o Ježku Špikcu, v zgodbicah o veveričkih Zobku in Storžku je več akcije in humorja, zato so posebej všeč malo starejšim (od četrtega leta naprej in še posebej fantom), serijo o Janku Jazbecu odlikujejo nenavadne, včasih že kar čudaške domislice, slikanica o Hrčku Smrčku je izjemno všeč ljubiteljem risank, ob psu Vufu se od srca nasmejejo otroci in odrasli ...

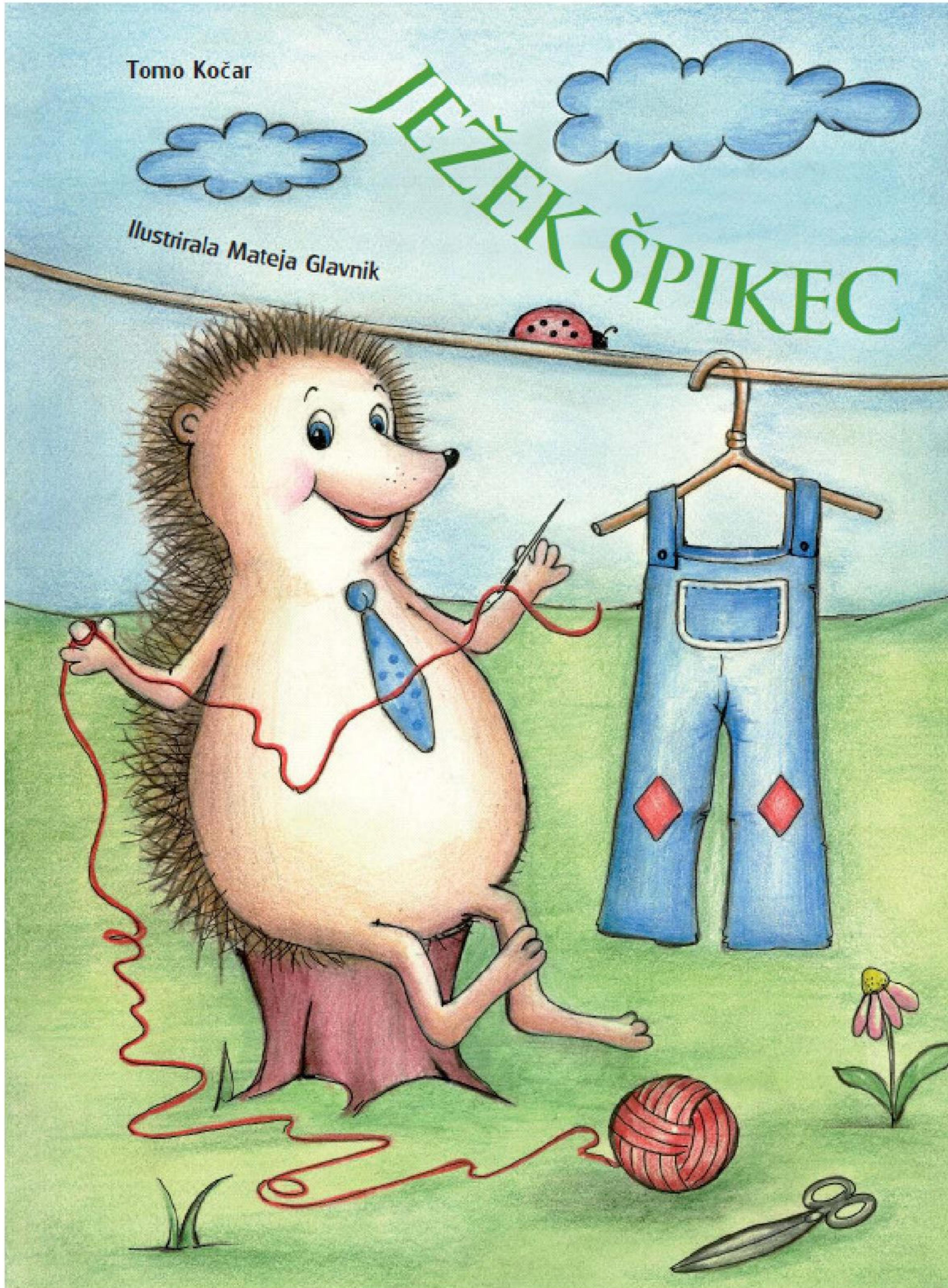
Torej - za vsakega nekaj! Če iščete najprimernejše darilo za malega nadebudneža, nas pokličite ali nam pišite in z veseljem vam bomo svetovali.

Zavod Tolovaj
Vojkova cesta 91
01-568-1329
041-565-021
zavotolovaj@yahoo.com
www.tolovaj.com

Ježek Špikec

»Saj ne pohajkujem, le z metulji se igram ...«

»Prav trapasto delo si si našel. Nekoristen si kot kak umetnik,« je pribil Bajsi.

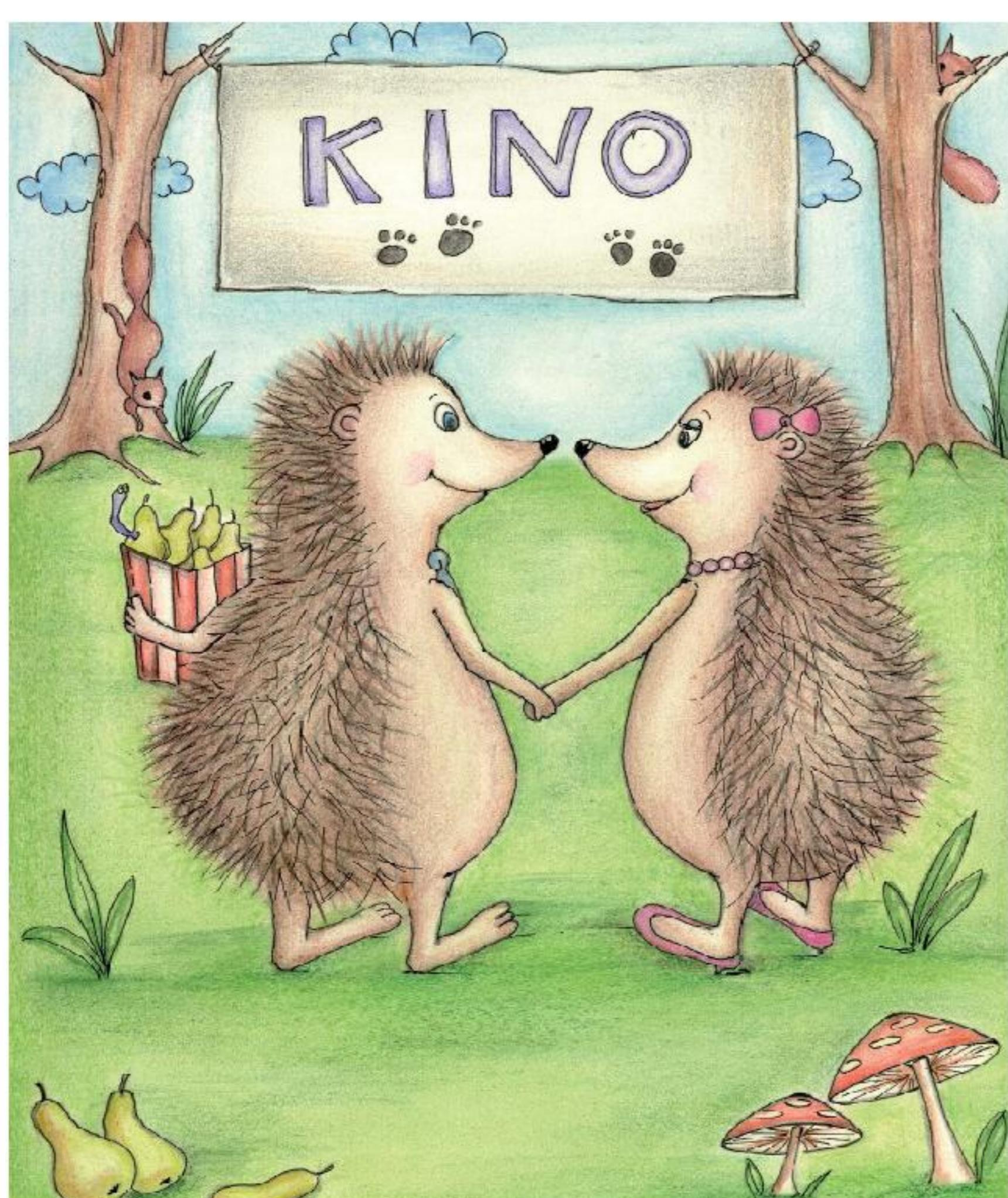
Špikec ni mogel več gledati požrešnih bratov, zato se je res odpravil na potep. Žal se potepanja brez dobre družbe hitro naveličaš. Mračilo se je že in metulji niso več letali. Za kresničke je bilo še prezgodaj. Na srečo čisto blizu stanuje zajčja družinica.

»Dober dan, gospa Uhačeva,« je ježek pozdravil.

Ježek Špikec je prijazen ježek, ki bi se ves ljubi dan potepal. Njegova brata se zato jezita nanj. Se jima res ne more pridružiti pri zbiranju hrušk? Nekega dne se skregajo in takrat Špikec odkrije, kaj ga v življenju zares veseli. Ko se v zgodbici pojavi še Boduljčica, sta tudi Špikčeva bratca pripravljena spremeniti svoje mnenje.

Preprosta, simpatična zgodbica z ljubkimi ilustracijami Mateje Glavnik je zaradi velikih ploskev in privlačnih svetlih barv primerna že za otroke od drugega leta naprej.

Zbirka Tolovaj, www.tolovaj.com

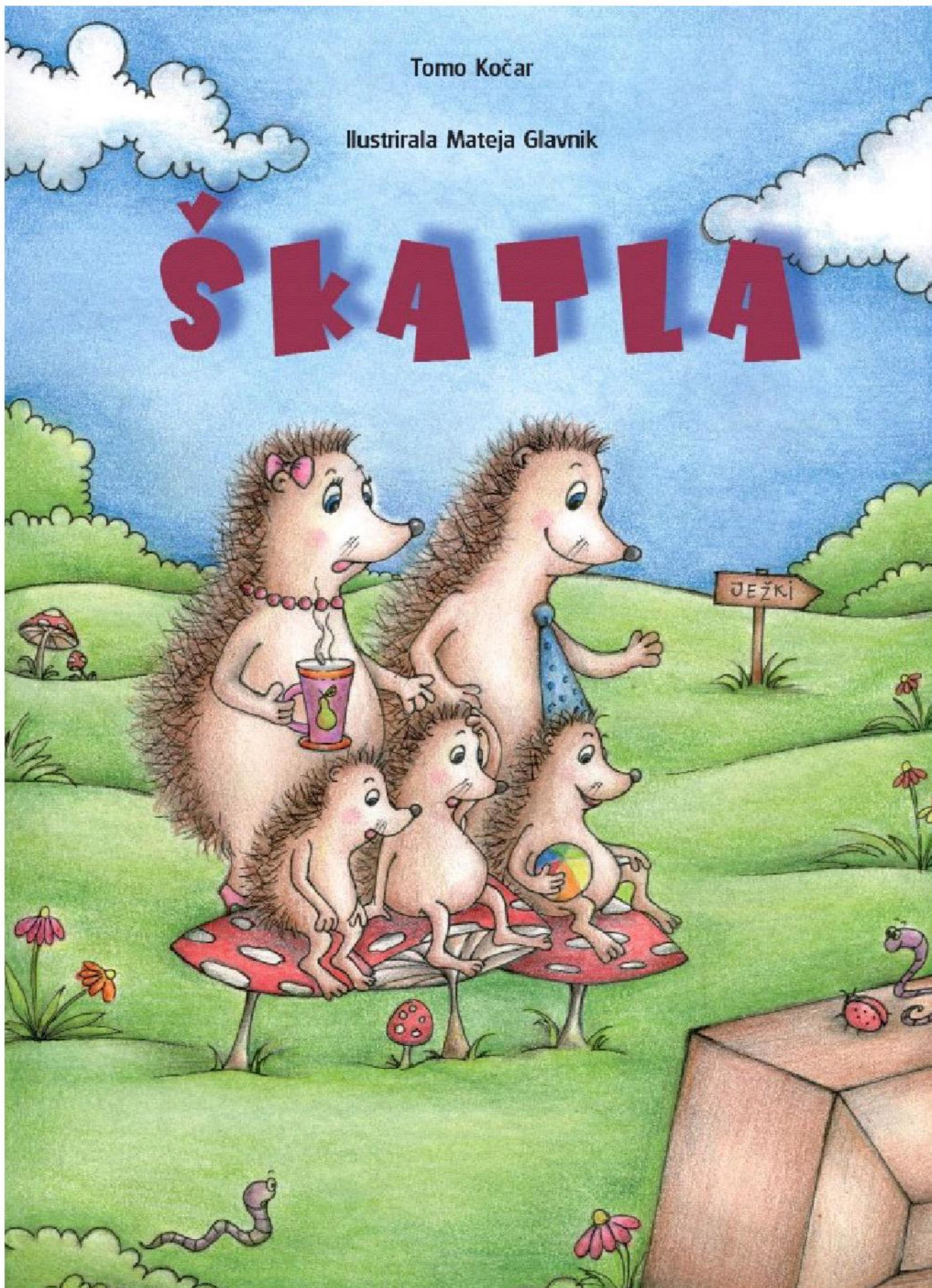

»Krasno,« je zavriskala. »Veš, že zdavnaj sem se zaljubila vate. Le kako se ne bi in tako postavnega fanta, počesanega na prečko in z modro kravato okrog vrata. Prej nekako nisem našla poguma, da bi te ogovorila. Naokrog si se podil kot kak gozdni mož in sem se te kar malo bala ... Zdaj pa o tebi slišim toliko dobrega ...«

Špikec in Boduljčica sta se res že naslednji dan vzela. On je še naprej šival, ona pa je kuhalila. Popoldneve sta si vzela proste. Za potepanje. Pri ježih je že tako. Ne zapletajo si življenja, če to ni nujno.

Tudi Bajsi in Bunkec nista imela ničesar proti. Ko se je Špikec preselil k nevesti, je v njuni votlinici ostalo več prostora za hruške. Pa dober tek!

Škatla

Tomo Kočar
Ilustrirala Mateja Glavnik

ŠKATLA

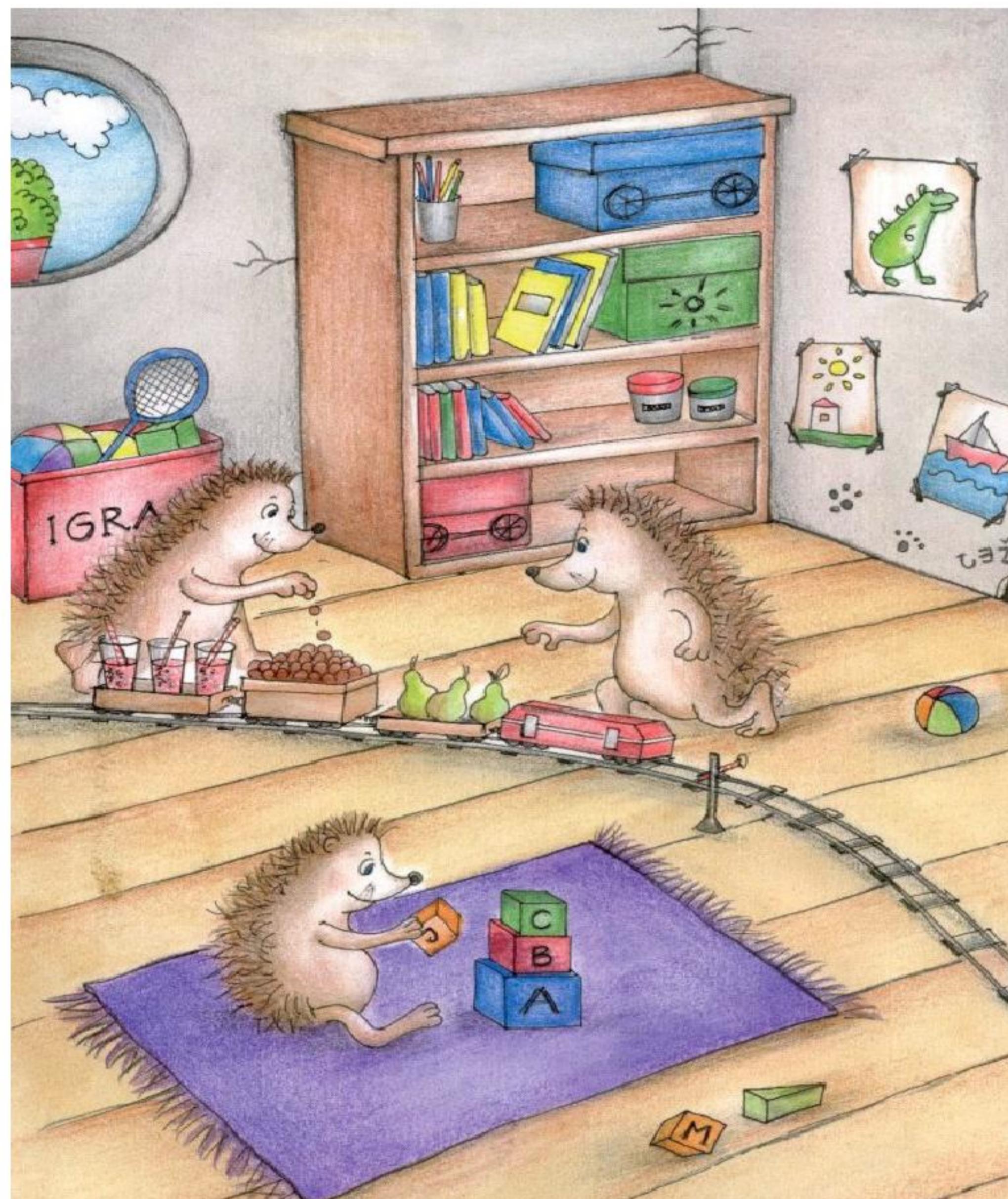

»Boduljčica!« je zašepetalo. »Boduljčica!«
»Mmm? A?« je zamrmlala napol predramljena Boduljčica.
»Nekaj so nam pripeljali,« ji je pojasnil ježek Špikec.
»Ja?« si je radovedno pomela oči.
»Mislim, da so tudi otročiči že pokonci. Pokliči jih,
pa pojdimo pogledat!«

Škatla je druga knjiga o Ježku Špikcu in njegovi ženki Boduljčici, ki jima tokrat delajo družbo trije otročički. Nekega jutra se na njihovi jasi pojavi skrivnosten predmet. Špikec je pred časom že videl podobne škatle, pred katerimi se ob večerih zbirajo ljudje in družinica se odloči, da jih bo poskušala posmemati.

Preprosta, nekoliko zbadljiva zgodbica z živahnimi ilustracijami Mateje Glavnik je obvezno čtivo vseh ljubiteljev Ježka Špikca, a bo zabavala tudi odrasle.

Zbirka Tolovaj, www.tolovaj.com

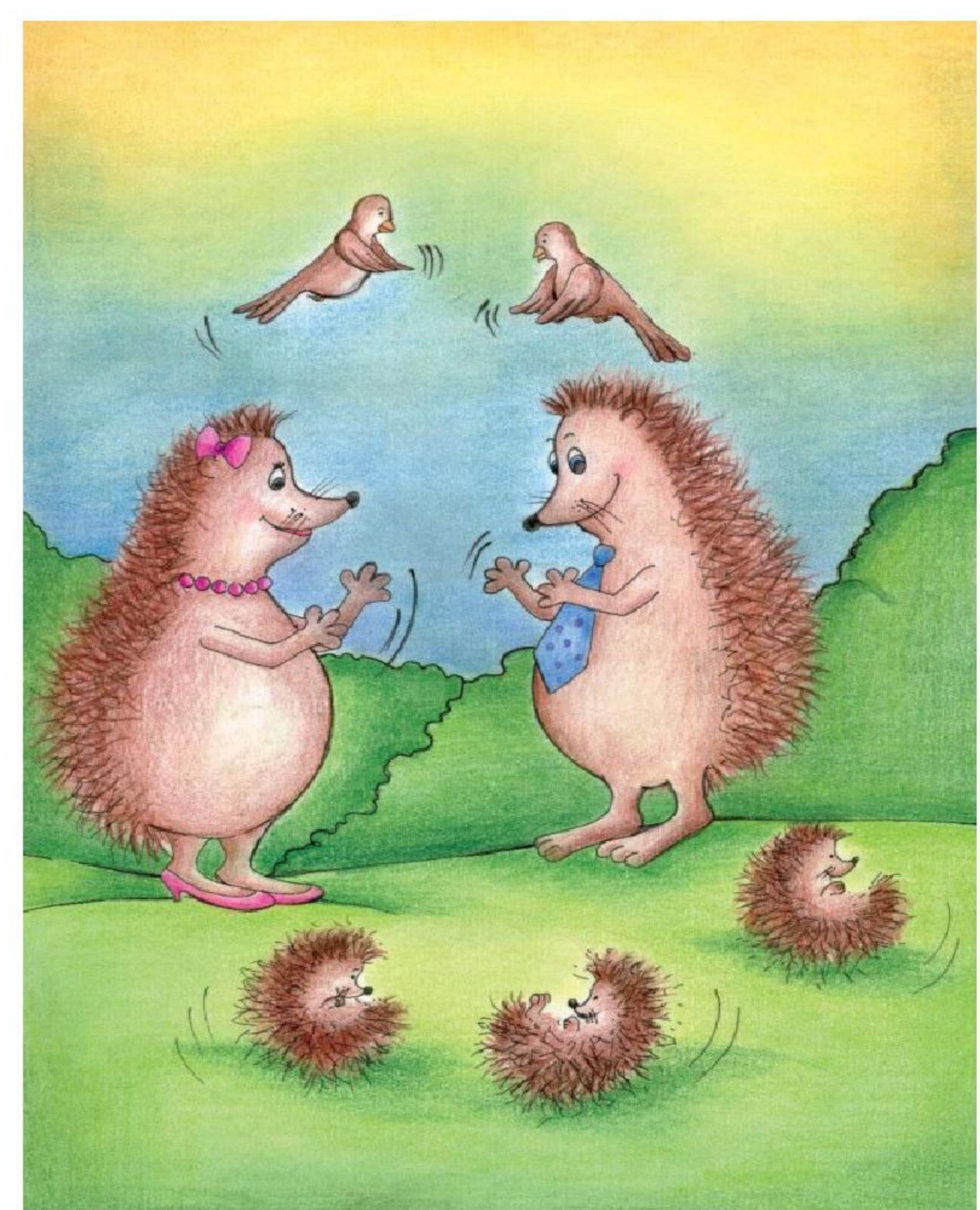
Boduljčica je ubogala soproga in kmalu se je čez jaso odpravilo pet ježev, pravzaprav jež, ježevka in trije ježki.

Boduljčica in Špikec sta bila na otroke zelo ponosna. Odkar so se skotili, sta se imela za najsrcenejša starša na svetu. Le z imeni nista imela prave sreče. Obema se je zdelo le ime ježek dovolj primerno za majhnega ježa.

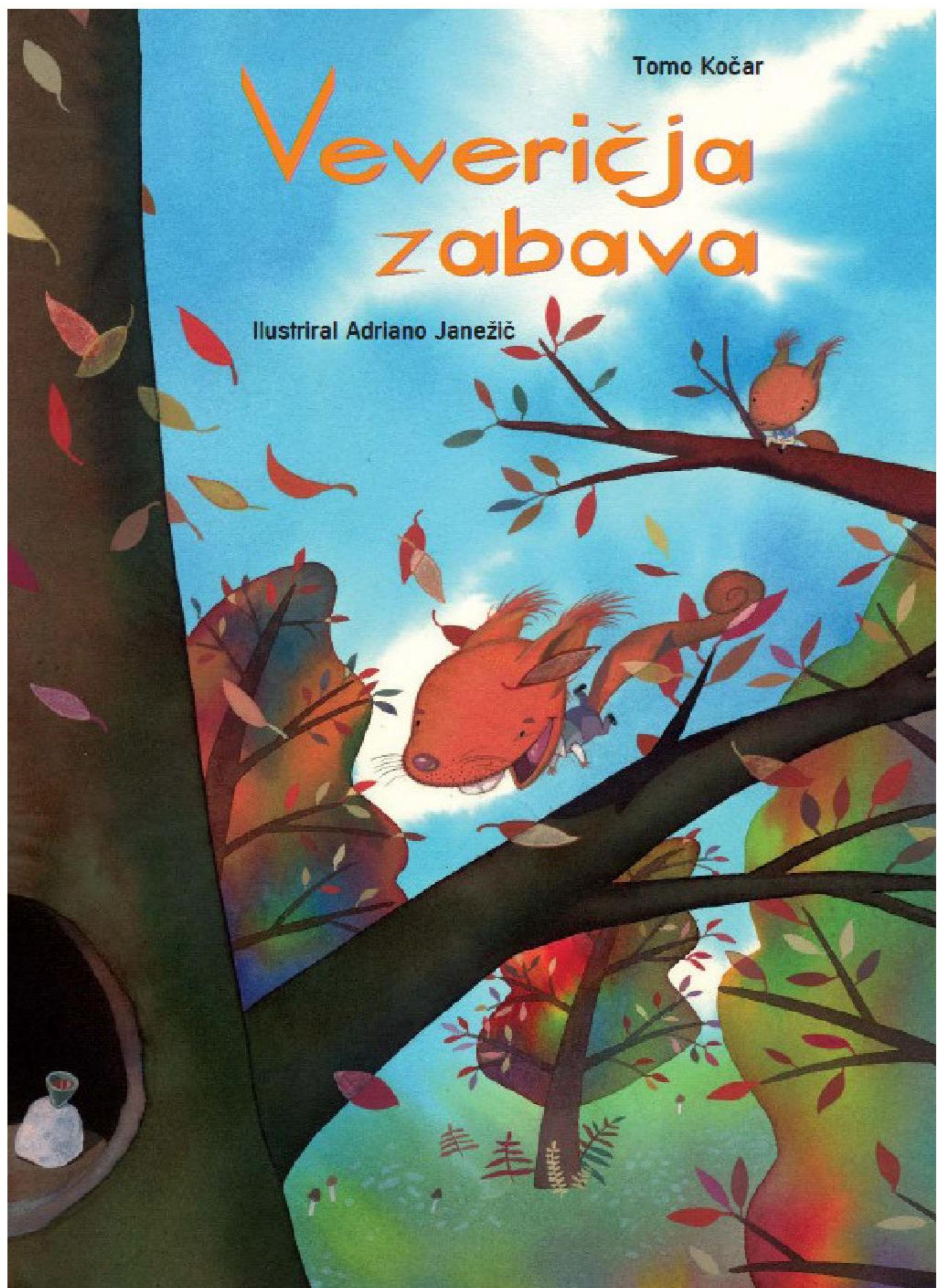
Tako sta vsem trem dala ime kar ježek. To niti ni bilo napak, saj so si bili zares zelo podobni.

»No, ježek, nehaj že suvati ježka, vsak čas bomo tam,« je Špikec opomnil najbolj nagajivega med mladički.

Kmalu so se ustavili ob grmu, v katerem je napol skrita ležala velika in oglata reč, ki jo je malo prej zavrgel Marko.

Veveričja zabava

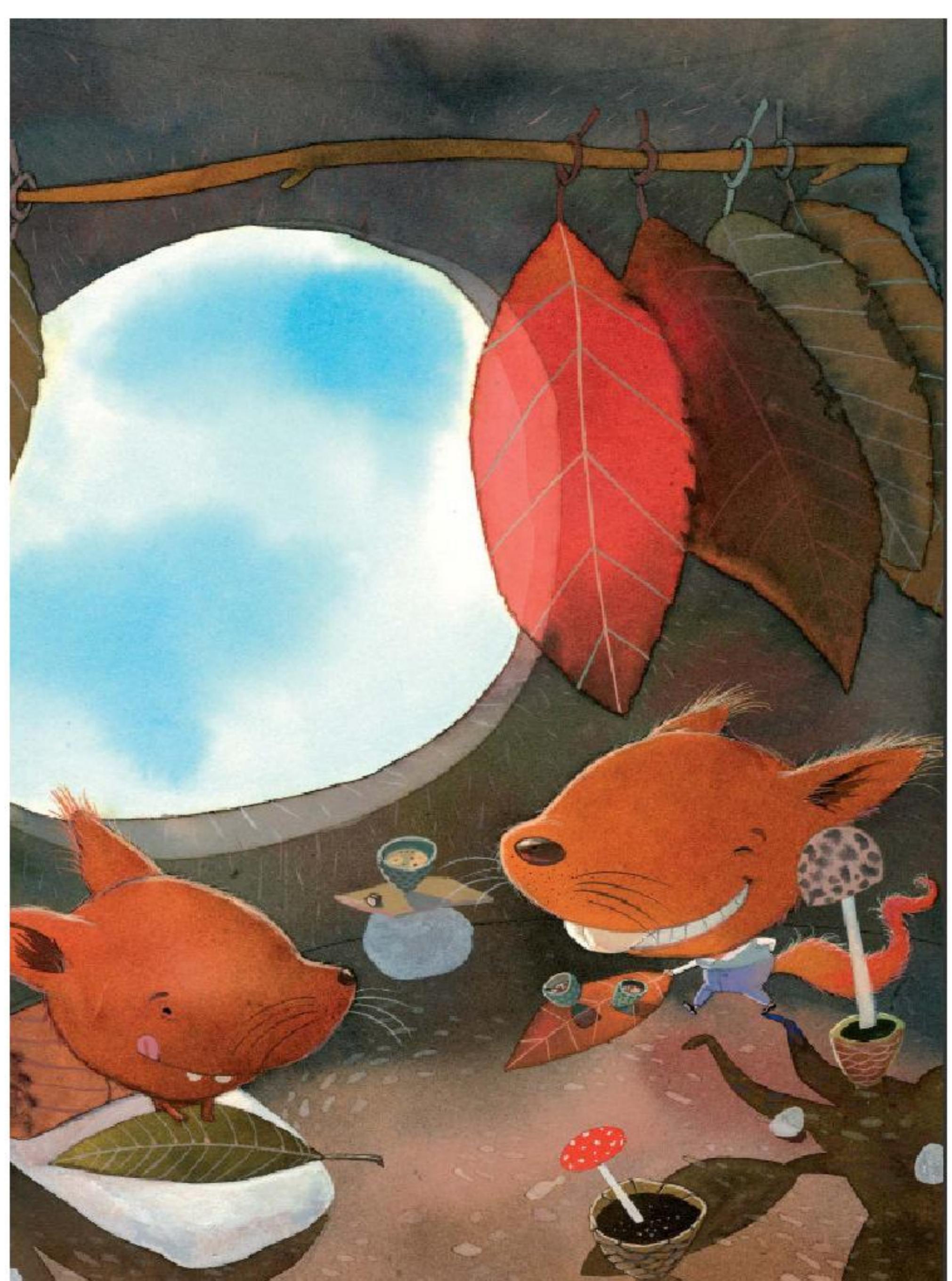
Veverička Zobek in Storžek sta živela v isti duplini. Bila sta tudi najboljša prijatelja.

Ko je Storžka ponoči zagrabilo žeja, je moral samo reči: »Žeeeejen!« In že je Zobek skočil pokonci. Po drevesnem deblu se je spustil do bližnjega potočka in mu v orehovi lupini prinesel požirek sveže vode. Potem je običajno še sam postal žejen, zato je takoj začel tarnati.

Veverička Zobek in Storžek sta najboljša prijatelja. Ko je njuna duplinica postala premajhna za oba, se je Zobek odselil. Storžek ga je sprva pogrešal, a prijatelj se je še vedno vračal na obiske. Vsak dan je prišel in Storžek se je ustrašil za svoje zaloge lešnikov ...

Zbadljivo zgodbico dopolnjujejo izvirne ilustracije Adriana Janežiča, enega najbolj priljubljenih otroških ilustratorjev in enega najbolj cenjenih karikaturistov pri nas.

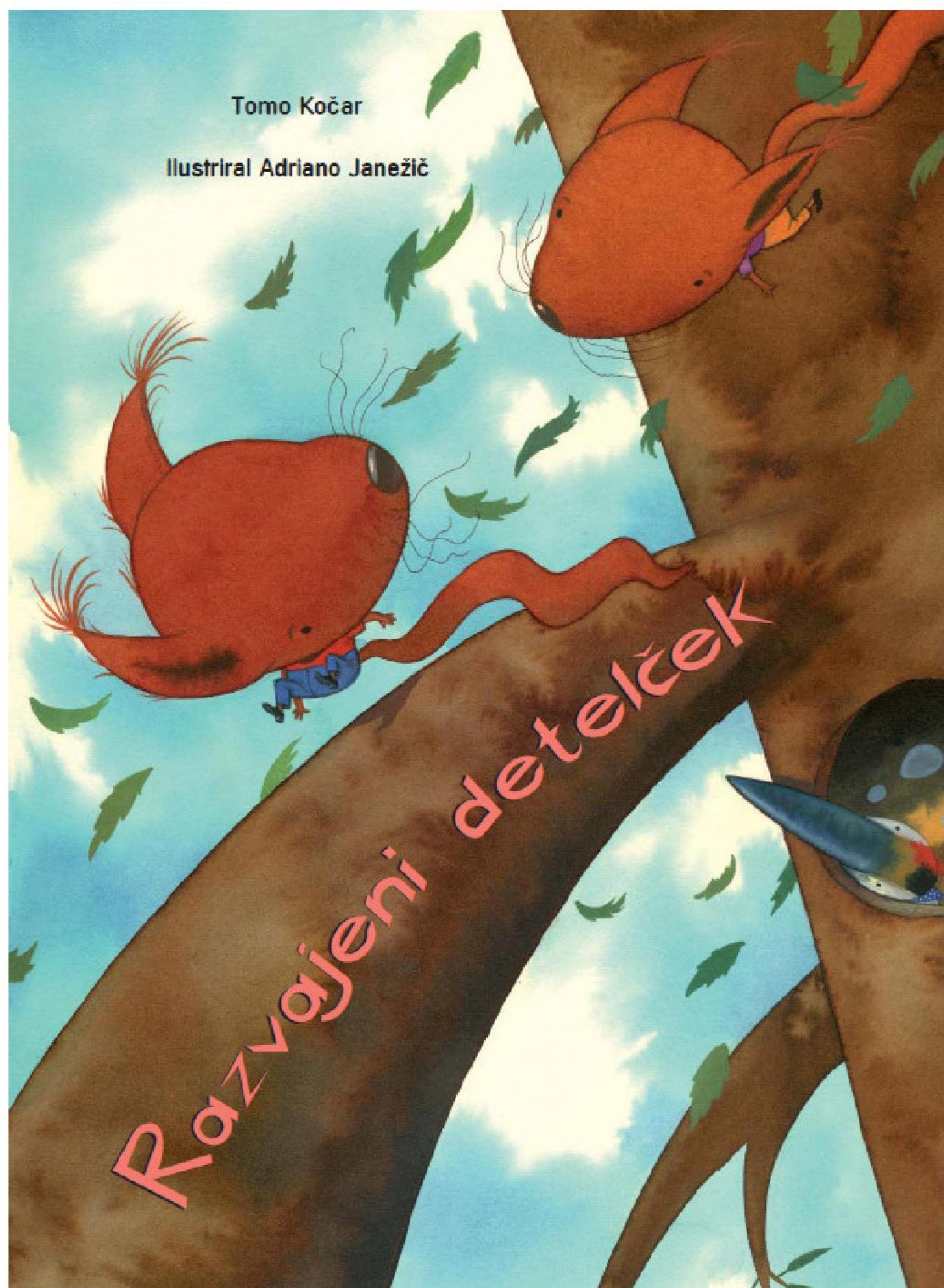
Zbirka Tolovaj, www.tolovaj.com

Mlački, ki so se odpravili po želod, so se vrnili z velikim tovorom. Našli so tudi ogromno kostanja in njihove mamice so se navdušene lotile pripravljanja kostanjeve torte. To je ena največjih veveričjih poslastic. Nič ni pomagalo, da je Storžek svoje goste priganjal, naj že enkrat odrinejo k Zobku. Ne, kostanjevo torto bodo vendar še speklil! Tudi Zobek bo zelo vesel, ko mu je bodo prinesli nekaj kosov!

Razvajeni detelček

»Kaj pa potem počne?«
»Poležava,« je zagodrnjal Detel. »In sitnari. To je edino, kar zna. Slabo je vzgojen, to je.«
Storžek si je mislil svoje. A ni nič rekel.
»Mogoče bi mi lahko pomagal,« se je domislil Detel.
»Oba sta mulca, ekhm, no, mlada. Mogoče bo tebe raje poslušal. Z ženo ga nikakor ne moreva spraviti iz gnezda. Niti leteti se noče naučiti!«

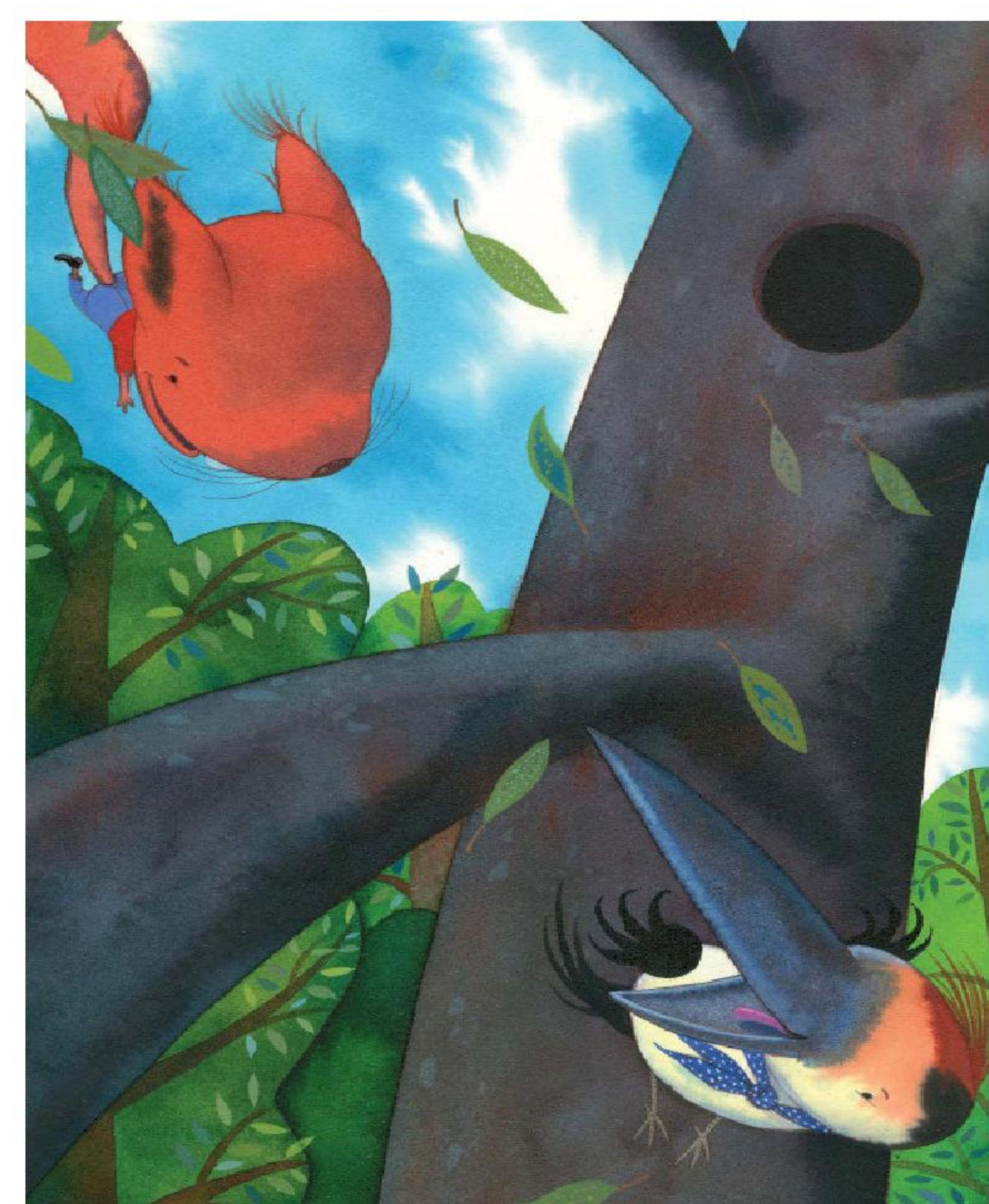
Mali detelček bi ves dan preždel v gnezdu in se pustil streči mami in očku. Veverička Zobek in Storžek sta s svojo poskočnostjo njegovo popolno nasprotje. Zato ju oče Detel prosi, naj mu pomagata razvajenčka spraviti iz gnezda. Seveda sta veverička pripravljena pomagati, toda ...

Prijazna prijedel z duhovitim preobratom se razvivim s pomočjo odličnih ilustracij znanega karikaturista Adriana Janežiča.

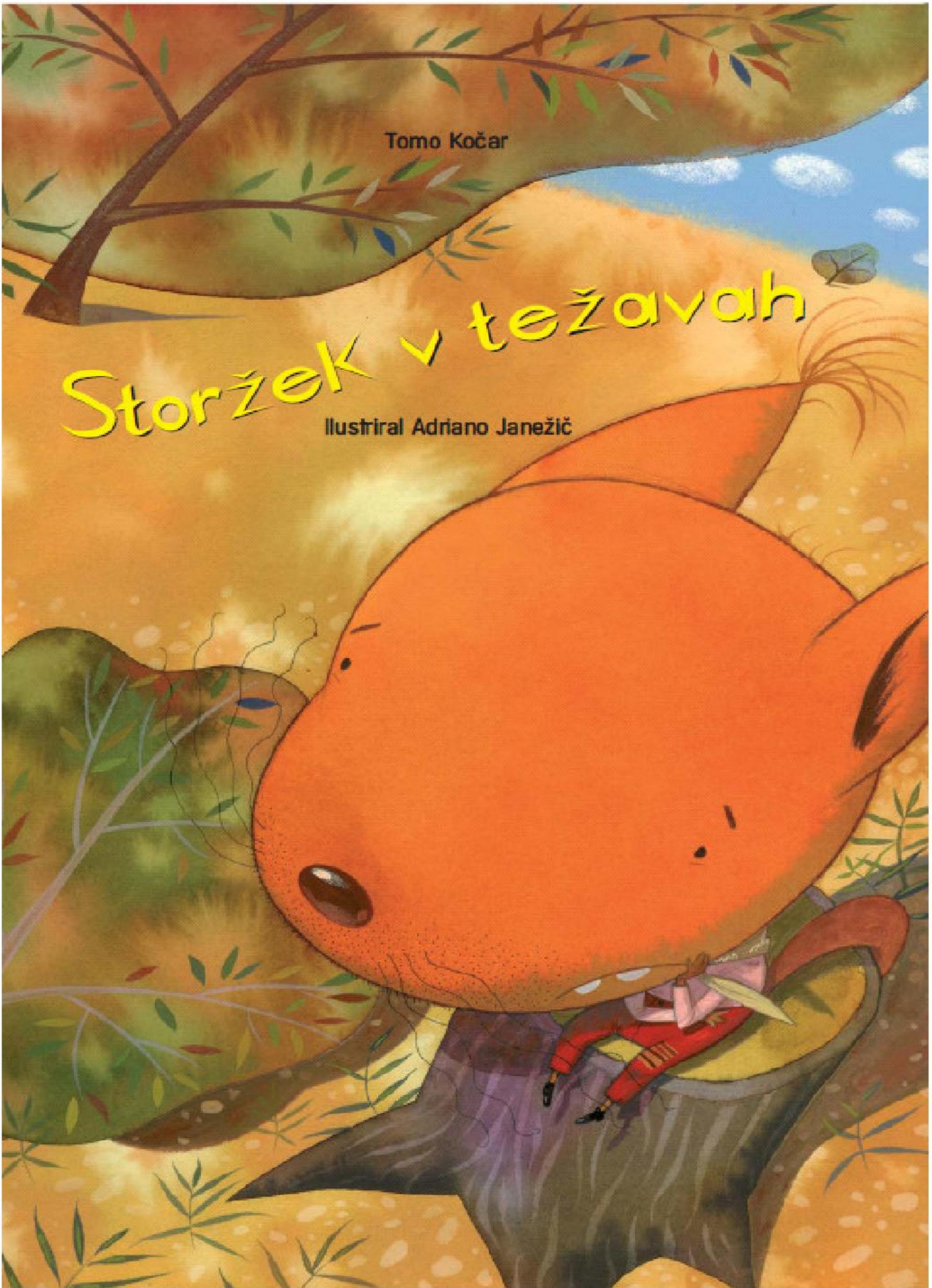
Zbirka Tolovaj, www.tolovaj.com

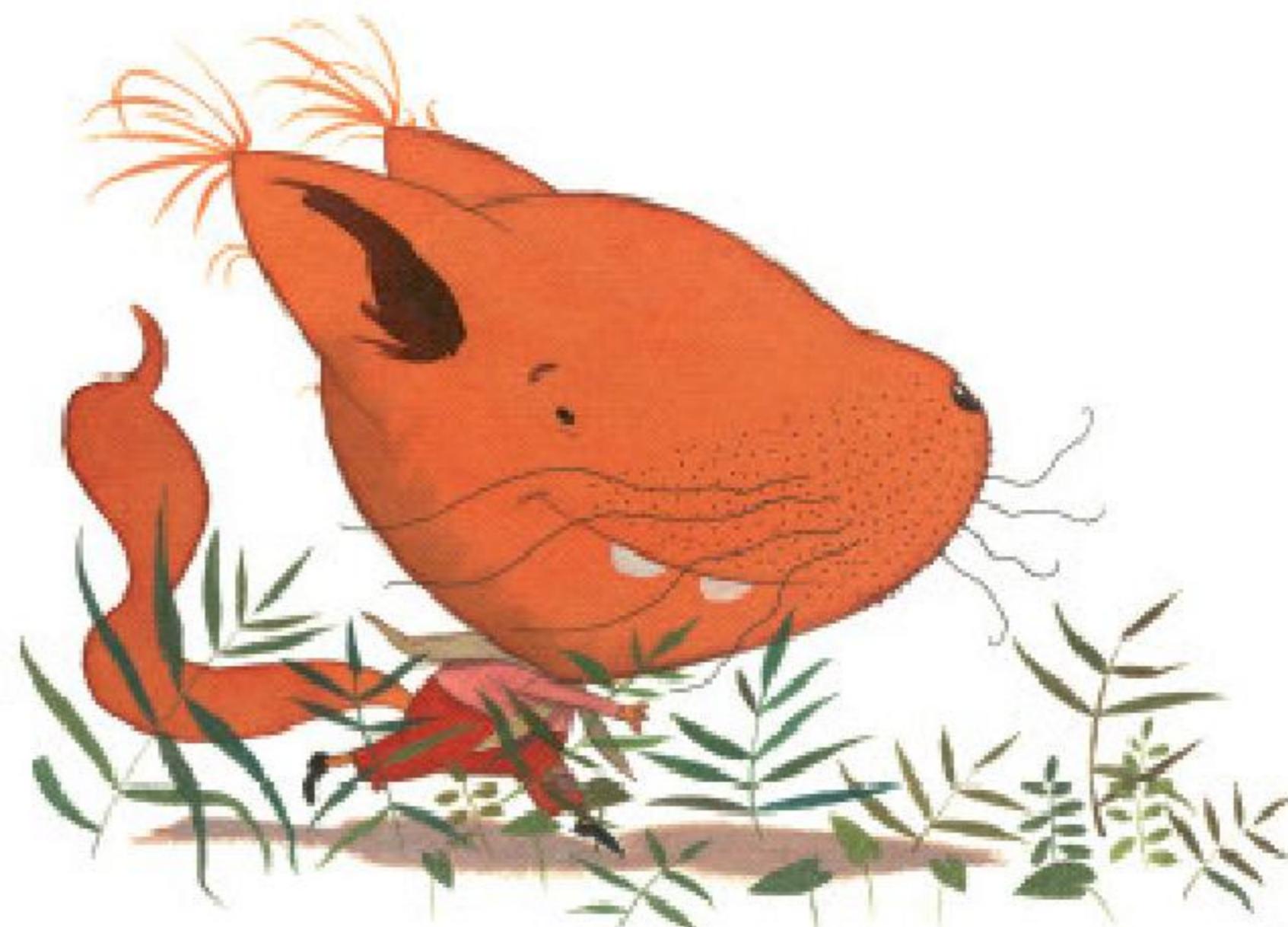
Čez nekaj dni sta zato prišla na obisk k Storžku.
»Tule ti v zahvalo prinašava nekaj orehov,« je Detel previdno odložil velik list, v katerega je bilo zavito darilo.
»Hvala,« je bil Storžek vesel.
»Ni za kaj,« je dejala Žolna. »Letos je tako ali tako slaba letina. Niti enega črvivega nisva našla.«
»Meni so taki bolj všeč,« je povedal Storžek. »In kako je z vajnim sinkom? Hodi iz gnezda?«
»O, še preveč,« je rekla Žolna. »Zdaj se kar naprej potepa. Komaj, da se pride domov. Včasih naju kar malo skrbi ...«

Storžek v težavah

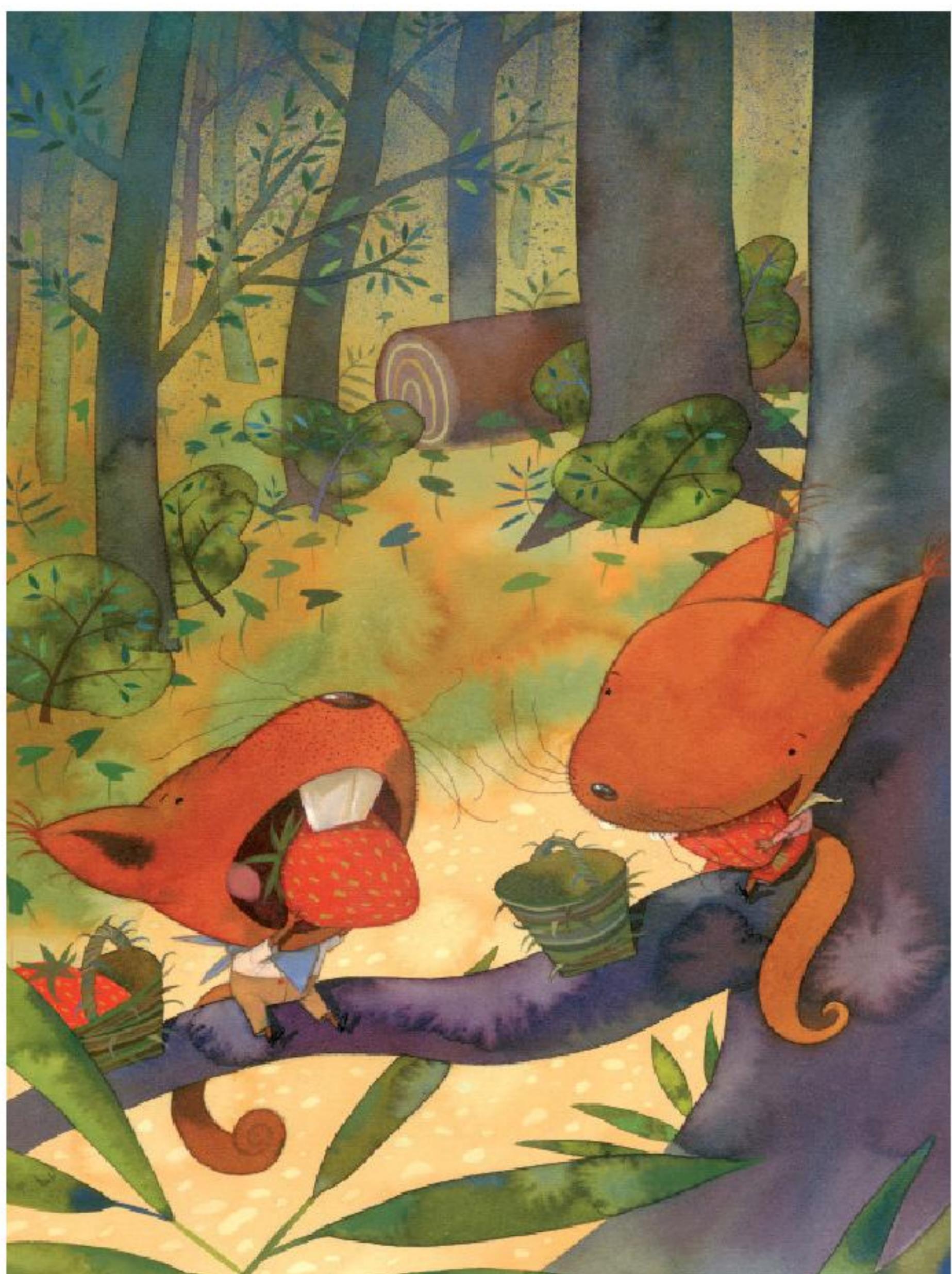
Veverička Zobek in Storžek sta bila najboljša prijatelja. Čeprav sta živela v različnih duplinicah, sta se kar naprej obiskovala. Zobek Storžka in Storžek Zobka. Zgodilo se je že celo, da sta se na obisk odpravila hkrati, nato pred priateljevo duplinico zaman trkala in se ob vrnitvi nekje na pol poti srečala.

Leska, ki raste pod duplinico veverička Storžka, je obilno obrodila. Prijatelj Zobek mu je z veseljem priskočil na pomoč pri obiranju in kuhanju lešnikove kreme. Ko pa so bili vsi lešniki že davno obrani, Zobek pa še kar ni končal s svojim obiskom, se je Storžek vprašal, kako naj Zobku dopove, da bi bil rad malo sam.

Zgodba o prijateljstvu v dobrem in slabem je predstavljena na izviren, zabaven, a vseeno poglobljen in učinkovit način. Tudi s pomočjo izvrstnih ilustracij Adriana Janežiča.

Zbirka Tolovaj, www.tolovaj.com

»Tudi meni je žal,« se je zadovoljno muzal Storžek.
Zadovoljen, ker je spet sam, je malo pospravil in se nato odpravil na kratek sprehod.
»Uh, končno sem svoboden!« je zajel polna pljuča svežega zraka. »Kako je to prijetno!«

No, ja. Ko je sedel na primemo vejo, da bi v miru užival v popoldanskem sončku, je Zobka vseeno malo pogrešal.
Ampak vsega tudi ne moreš imeti.
Ali si sam ali pa nisi.

Prijatelj vedno pride prav

Kdor pa bi napel ušesa in zares dobro prisluhnil, bi kljub debelim steklenim šipam lahko slišal nenavadni zvok. V trgovini nekdo joka.

To je majhen hrček po imenu Smrček.

»Misliš celo popoldne takole cviliti?« je godnjaj papagaj, ki mu ob hrčkovem stokanju ni in ni uspelo zdremati. »Mar ni dovolj, da že med tednom kar naprej ropotajo ljudje? Mi moraš še v nedeljo popoldne odžirati dremež?«

Kaj se zgodi, ko v trgovini z malimi živalicami ločijo bratca in sestrico? Bo Smrček sploh še kdaj videl sestrico Brčico? Ko svojo pomoč ponudi izkušeni Papagaj, se naenkrat težave ne zdijo več nerešljive. Iz otožnega začetka se dogajanje spremeni v napeto prigodo z nenavadnim koncem.

Ljubka prioved se odlično dopoljuje s prisrčimi ilustracijami ene najprepoznavnejših grafičnih oblikovalk Mojce Dolinar.

Zbirka Tolovaj, www.tolovaj.com

Brčica se je vseeno zbudila ob njunem ropotanju.
Kako je bila vesela svojega bratca!

»Poglej, Smrček, kako lep domek imam! Hrane in vode, kolikor hočem, namesto s časopisom se lahko pokrijem z odejico in celo tolle telovadno napravo so mi kupili!« je hitela razlagati in začela divje poganjati kolo, ki se je vrtelo na mestu.

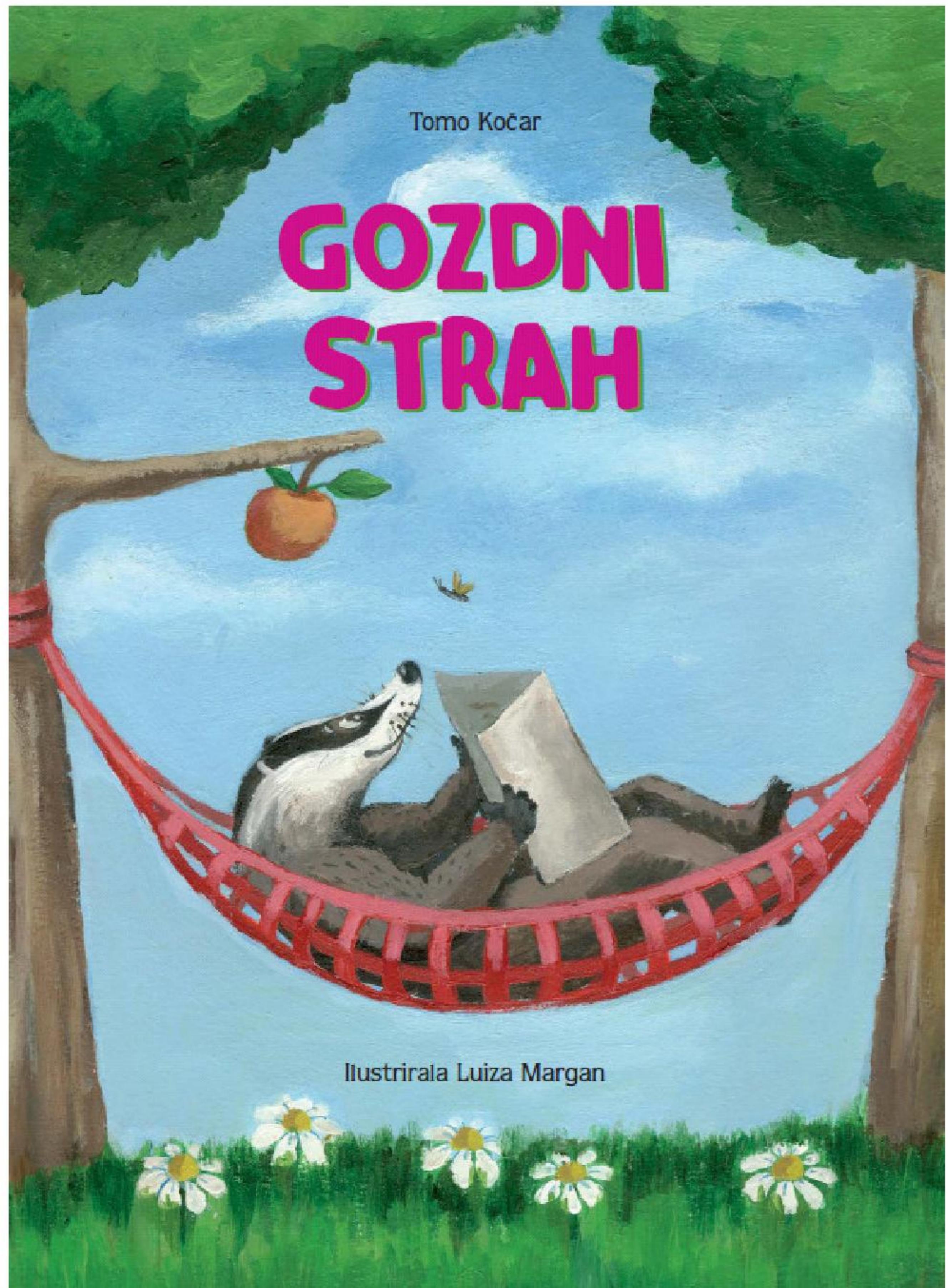
»Zakaj pa se tako trudiš?« je zanimalo Smrčka, »Saj se sploh nikamor ne premakne...«

»Ko pa je tako zabavno!«

Papagaj je uspel odpreti še kletko z Brčico, da je lahko tudi njen bratec preizkusil kolo. Tudi njemu je bilo takoj všeč.

Gozdni strah

Janko se v zadregi popraska po glavi. Ni ravno najhitrejše pameti, a toliko že ve, da sta otroka premajhna za potepanje.

»Pa pojdi na sprehod sama,« nato predlaga. »Jaz bom ostal doma in ju čuval.«

»Mi na misel ne pride,« je še kar sitna Jasna. »Samo skrbelo bi me. Saj še za hrano ne znaš poskrbeti.«

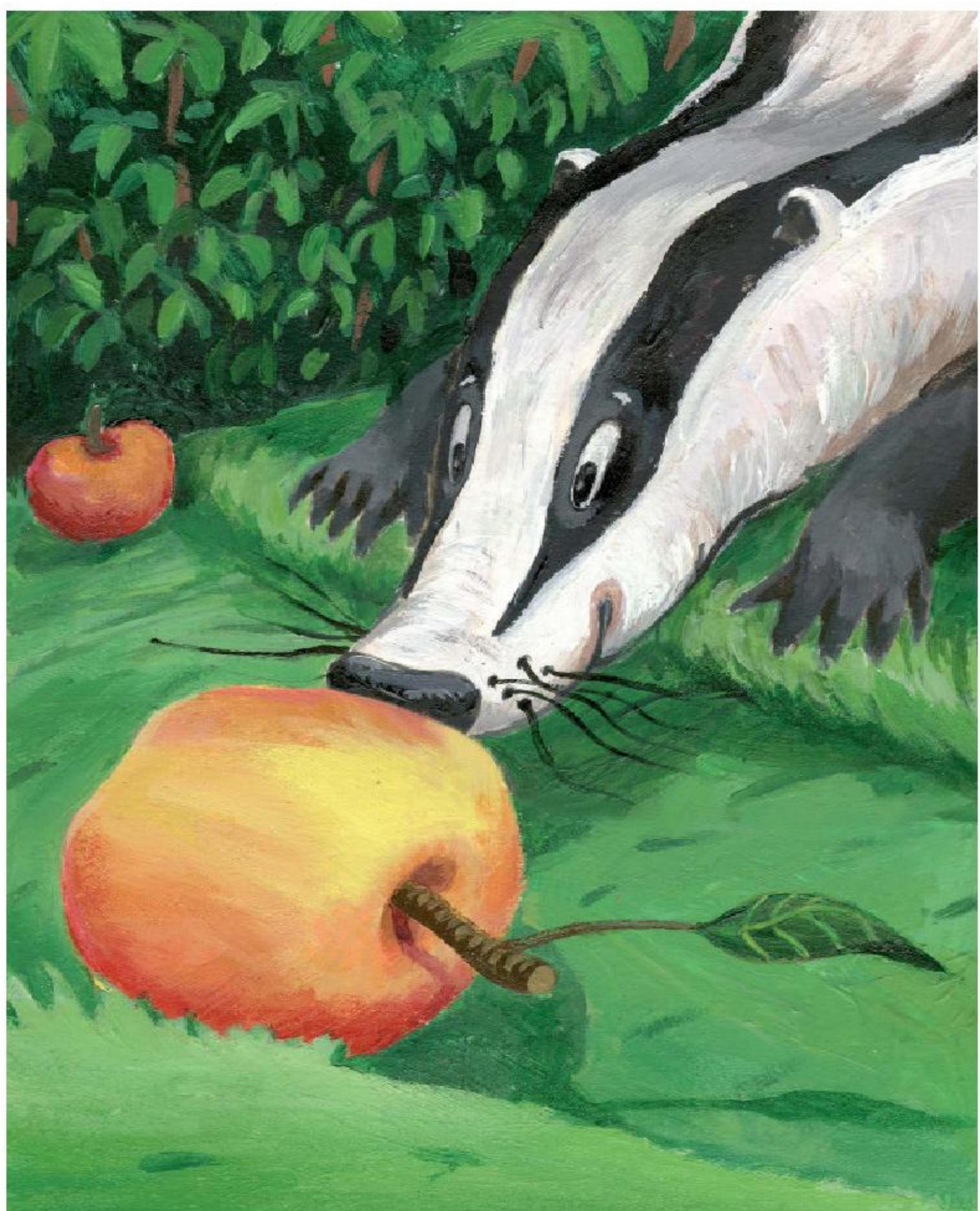
To sicer ni čisto res. Janko je vsako jutro svoji družinici prinesel slosten prigrizek. Je pa res, da to ni bilo vedno navsezgodaj.

Janko Jazbec ima družino, ki ji mora priskrbeti hrano, a se sam ne bi odrekel niti večernemu posedanju in klepetu s svojimi prijatelji. Pri tem mu uspe razjeziti tako svojo ženko Jasno kot gospo Sovo, a se hitro izkaže, da je mogoče razrešiti vse težave. Potrebna je le ravno prav navihana domislica!

Hudomušno pripoved je z nekoliko čudaškimi, a vseeno zelo všečnim liki prelila v ilustracije ena najbolj nadarjenih mladih slikark Luiza Margan.

Zbirka Tolovaj, www.tolovaj.com

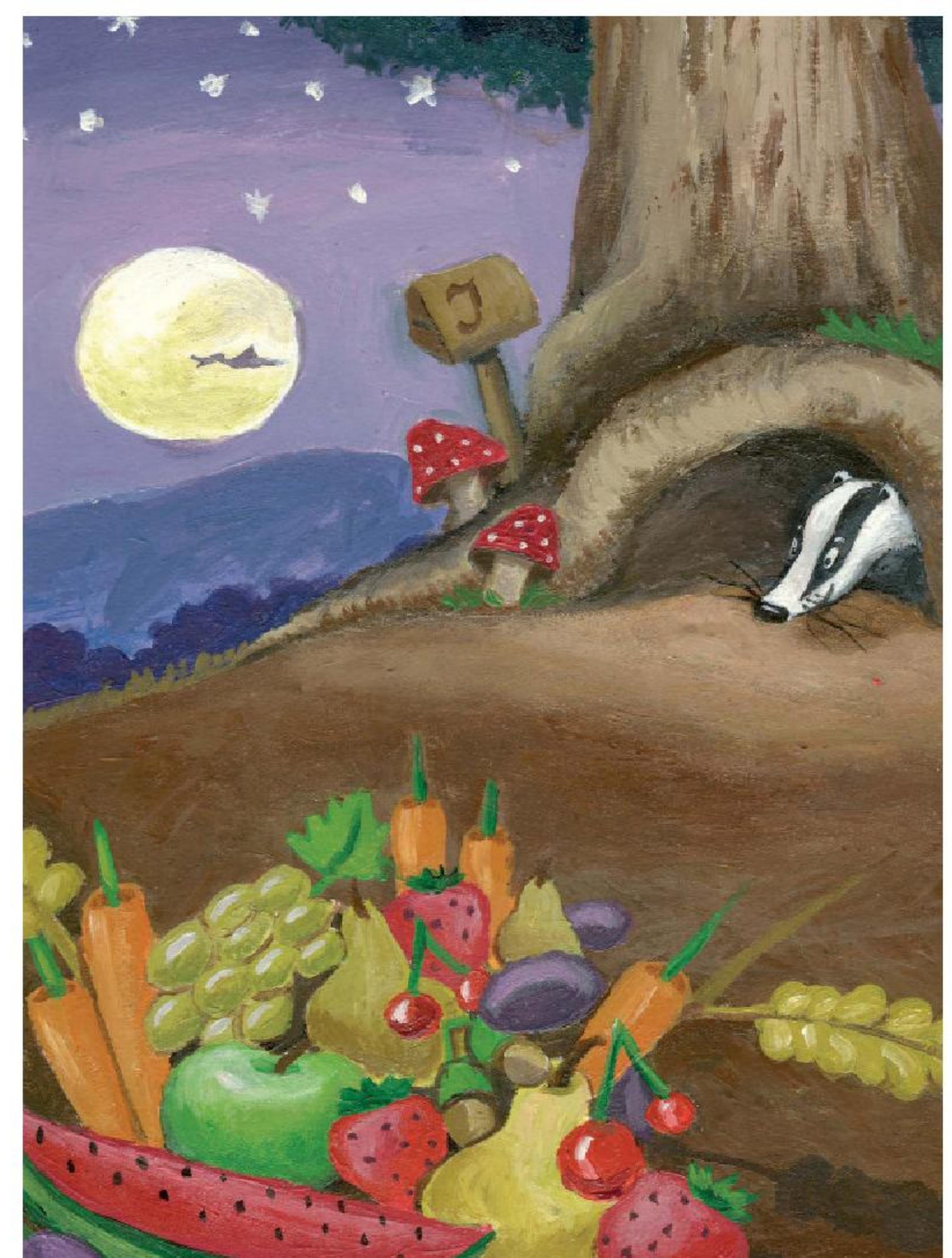

»Ha! Temu ti praviš skrb za prehrano!« se jezi Jasna. »Prikotališ jabolko in misliš, da je vse opravljeno!«

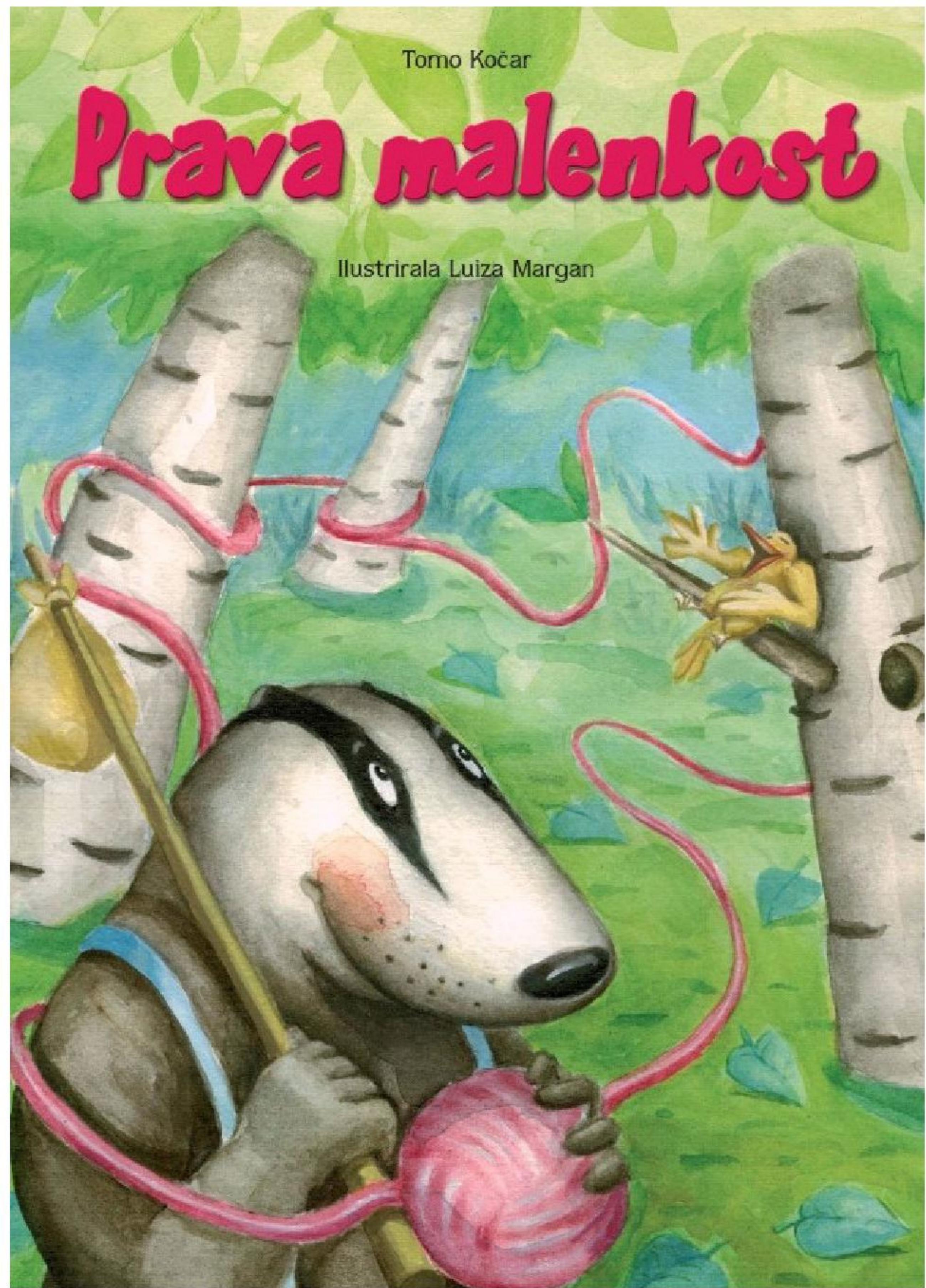
»Ampak ... Saj jabolka so zdrava ...«

»Že, že ... Toda če dan za dnem ne ješ ničesar drugega, se jih moraš prej ali slej naveličati!«

Je Janku torej sploh ostalo kaj drugega, kot obljuditi, da se bo poboljšal?

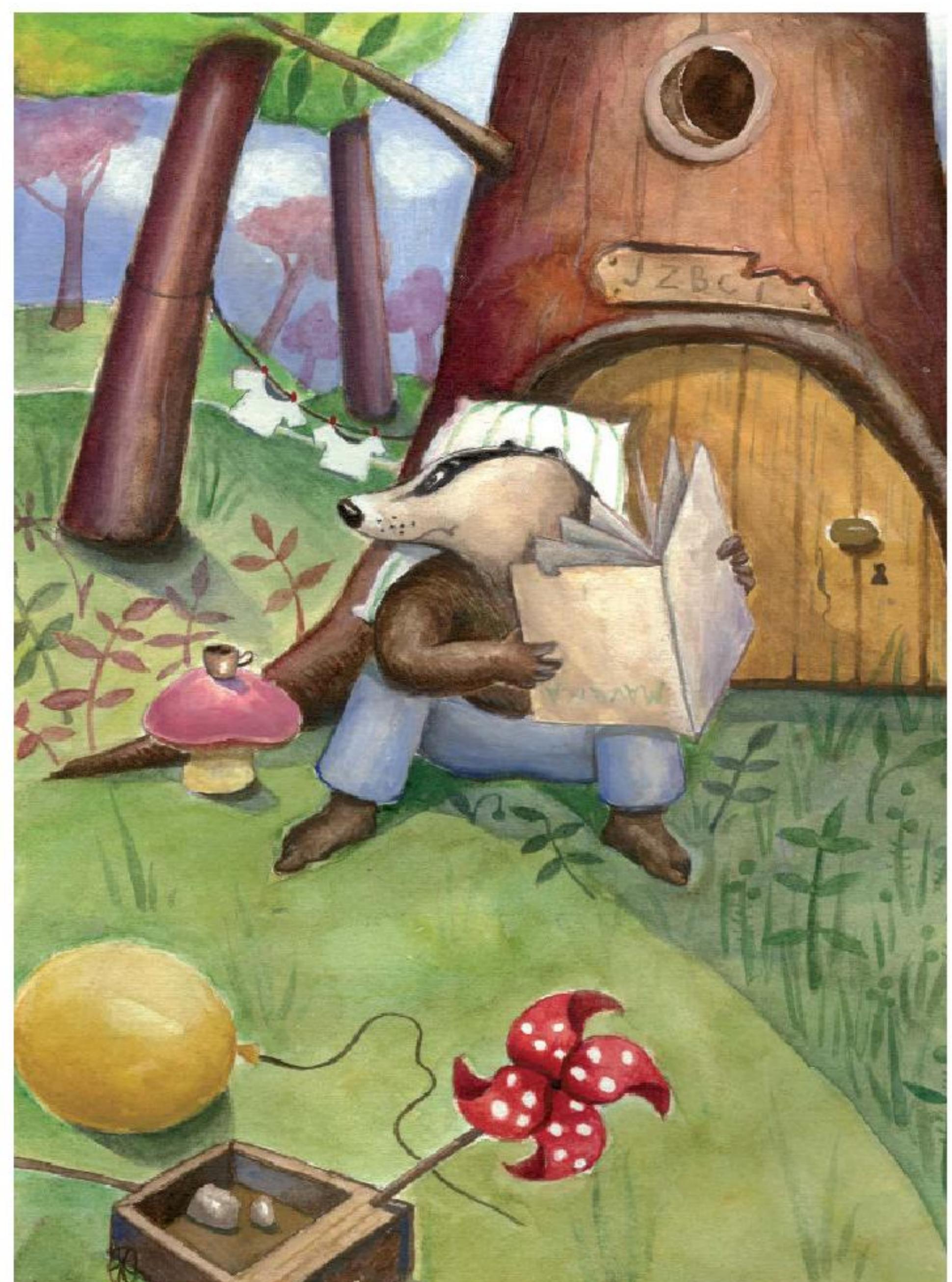
Prava malenkost

Janko Jazbec se znajde v nenavadni zadregi. Rad bi šel na sejem in celo njegova ženka ga pri tem zpodbuja. Toda kaj, ko ji mora s sejma prinesti volno! In to še rožnato! Le kaj bodo rekli prijatelji, če ga zalotijo pri tako 'ženskem' opravku? Janko se končno domisli nenavadne rešitve ...

Zgodbico o povsem človeški zadregi, v kateri se zlahka prepoznamo otroci in odrasli, je slikovito predstavila Luiza Margan.

Zbirka Tolovaj, www.tolovaj.com

»O, kakšna lepa volna,« je iz krošnje nad Jankom zaščebetala Staša Stržek. »To pa bo jopica!«

Janko je zardel in še pospešil korak. Le kako naj skrije izdajalski klobčic? Kaj, če bi volno ovil okoli pasu? Res je tako storil. Bilo je dovolj še za okrog ramen. Ravno je končal, ko se je Staša Stržek spet prikazala nad njim.

»Kdo bi si mislil, da so fantje tako domislni! In da znajo izbrati tako lepo barvo!«

»Tole je, veš, ekmh, no .... « je hotel pojasniti Janko. »Naj ti spletem še kitke?« je prijazno predlagala Staša. Janko jo je ucvrl, kot bi ga preganjal lovec! Kakšna sramota! Zdaj bodo vsi mislili, da je volna zarjl!

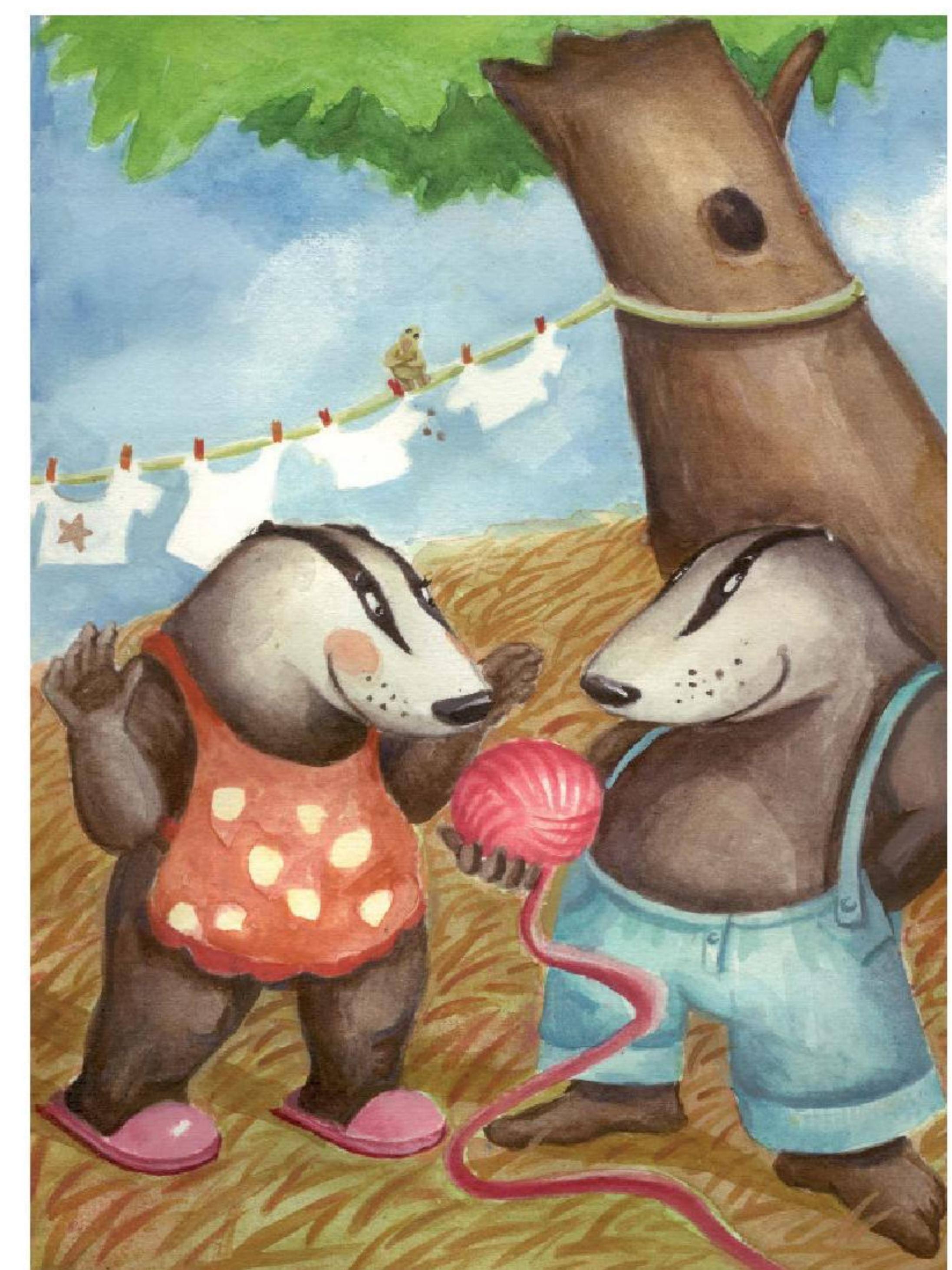
Za Janka pa so se težave šele začele. Potepanje torej bo. Super. Ampak da mora pri tem tovoriti volno? In še rožnato! Kaj, če ga srečajo prijatelji? Le kaj si bodo mislili?

Naslednji dan je dišal po cvetju in jutranji rosi, veter je nagajivo mršil dlako in sploh je bil dan kot nalač za pot na sejem.

»Greš na sejem, Janko?« ga je dohitel zajček Šnofko.
»Boš kaj lepega kupil?«

Jazbec je nekaj zagodrnjal in zardel. Seveda mu še na kraj pameti ni padlo, da bi radovednežu razlagal o rožnati klobki volne. Take reči vendar kupujejo punce!

Na srečo se je Šnofko kmalu poslovil in odskakjal naprej. Jazbec je nadaljeval počasi. Takšno potepanje je namreč najboljše.

Nagajivčki

Ko se je zima umaknila pomladi, se je blizu domovanja Jazbečevih naselil par siničk. Samička je spletla gnezdo, samček pa je tačas postopal naokoli in se delal važnega.

Ko je bilo gnezdo dokončano, je samička znesla tri jajčka in prav kmalu so iz njih pokukali trije mladički. Bili so majceni in nebogljeni in zelo zelo lačni.

Družina Jazbec ima nove sosede. Z družino siničk se kmalu spoprijateljijo in nekega dne se odločijo starši oditi po svoje. Bosta jazbečja mladiča v vlogi varušk uspela krotiti razposajene mlade siničke? Mali ptički so presenetljivo jezikavi, živahni in iznajdljivi. In kdo bo na koncu vse pospravil?

Nenavadno zavezništvo med robatimi, a prijavnimi jazbeci in nežnimi, a nagajivimi siničkami je domiselno upodobila Luiza Margan.

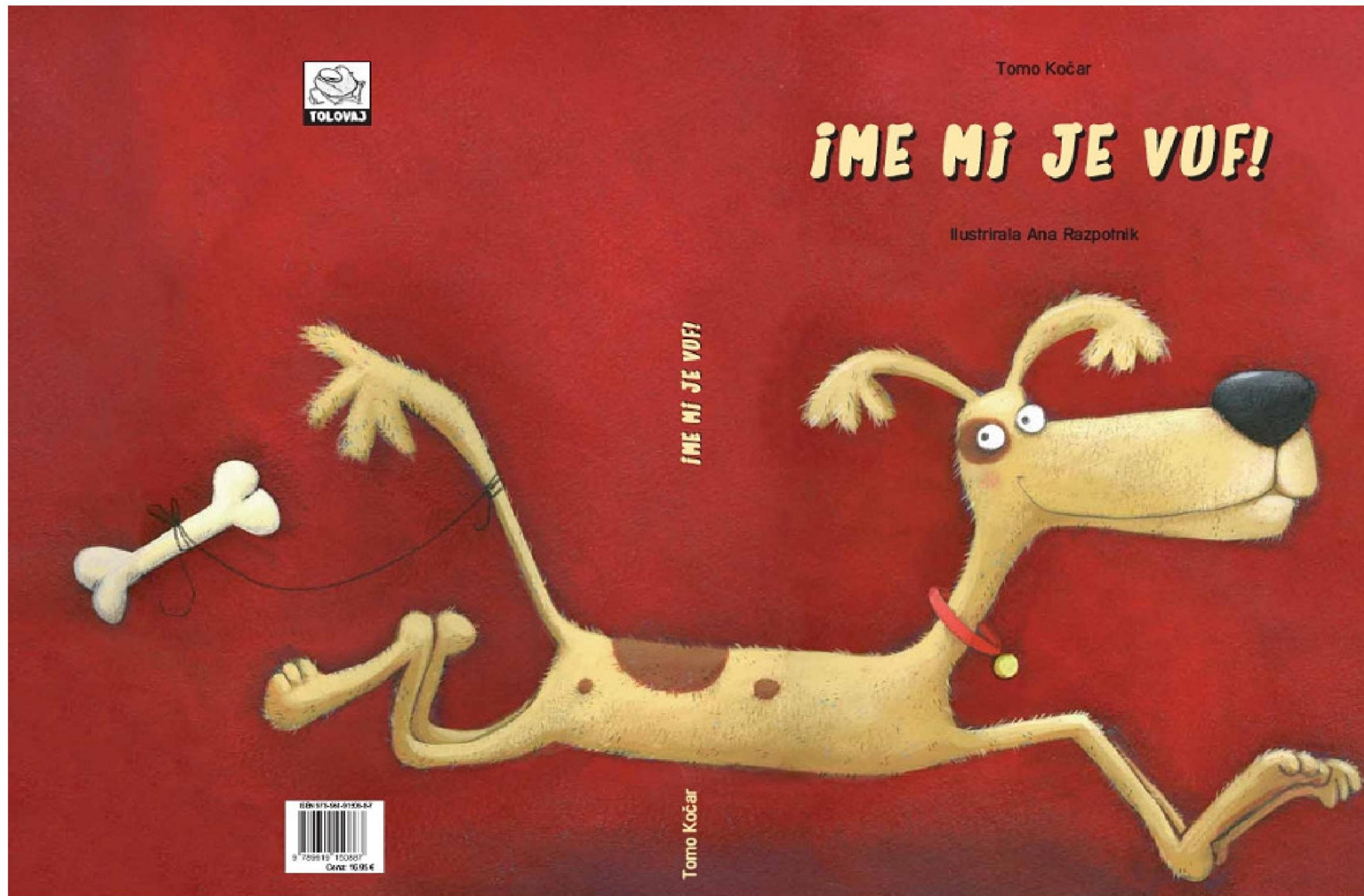
Zbirka Tolovaj, www.tolovaj.com

Spet sta imela Janezek in Jana ogromno dela, da sta vse mladičke našla, in spet se je pri tem nekaj reči prevrnilo in polomilo.
»Za danes bo dovolj,« si je Janezek obriral potno čelo.
»Zdaj bomo potivali.«
»Ampak mi še nismo utrujeni,« je začivkala sinička brez pentljice. »Pojdimo se novo igrico!«
»Ne!« se je razjezila Jana Jazbec. »Dovolj je bilo igranja!
Vi ste se zabavali, midva imava pa strgano oblekot!«

Ime mi je Vuf

Vuf je pes, ki se mu zdi, da je včasih za vse sam. Gospodarja mora peljati na sprehod, gospodarici poravnati preprogo, deklicama pomagati polizati krožnike ... Ko se pojavi skrivnosten možak z zakritim obrazom in vrečo, se prijazni, a ne prav bistri Vuf odloči, da bo pomagal tudi njemu!

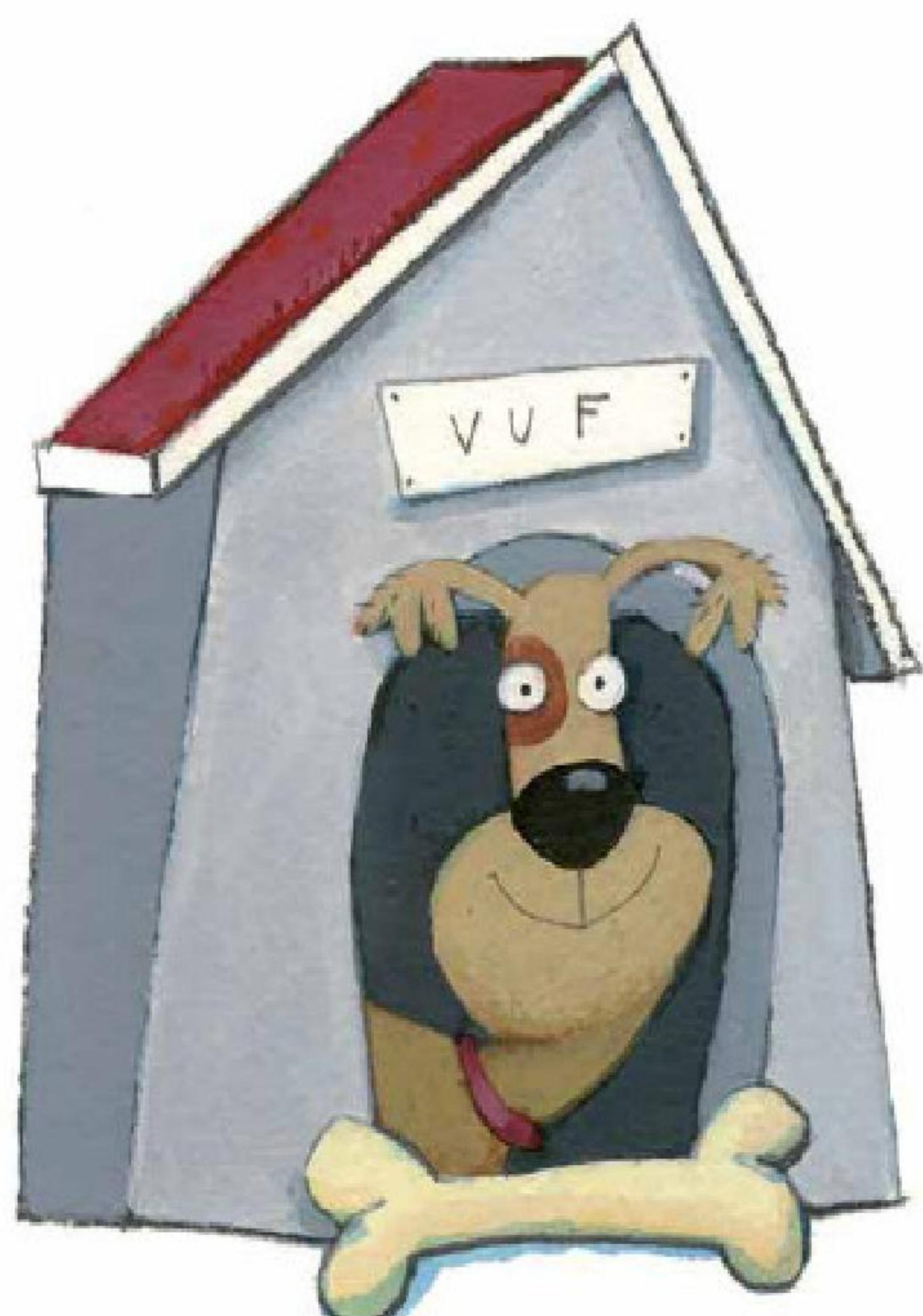
Prismuknjena in zabavna pripoved se izjemno dopoljuje s prismuknjenimi in zabavnimi ilustracijami Ane Razpotnik.

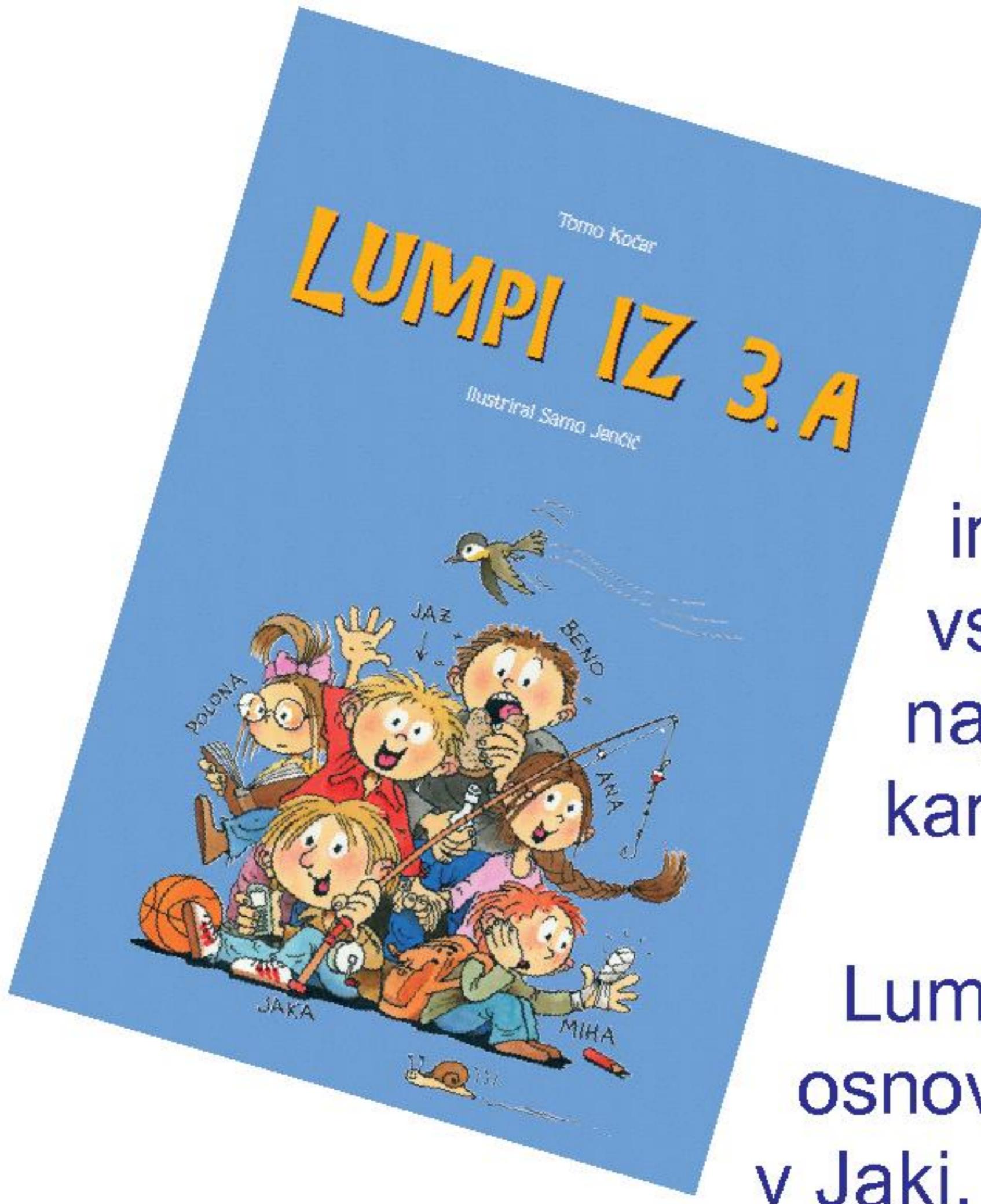
Zbirka Tolovaj, www.tolovaj.com

Običajno vsakega gosta pozdravim z glasnim lajanjem.
Ampak kot nalašč sem imel čisto suha usta. Samo počasi
sem vstal in šel za njim.

Ker jaz ne nosim čevljev, pesek pod menoj ni škripal.
Gospod se je ustavljal pri kuhinjskem oknu in ga počasi
odprl. Tako sem vedel, da gre za zelo vlijudnega gosta.
Nobenega hrupa ni hotel napraviti. Mogoče je vedel, da je
gospodar zelo hud, če ga kaj zbudi sredi noči. Posebej
takrat, ko lajam v luno.

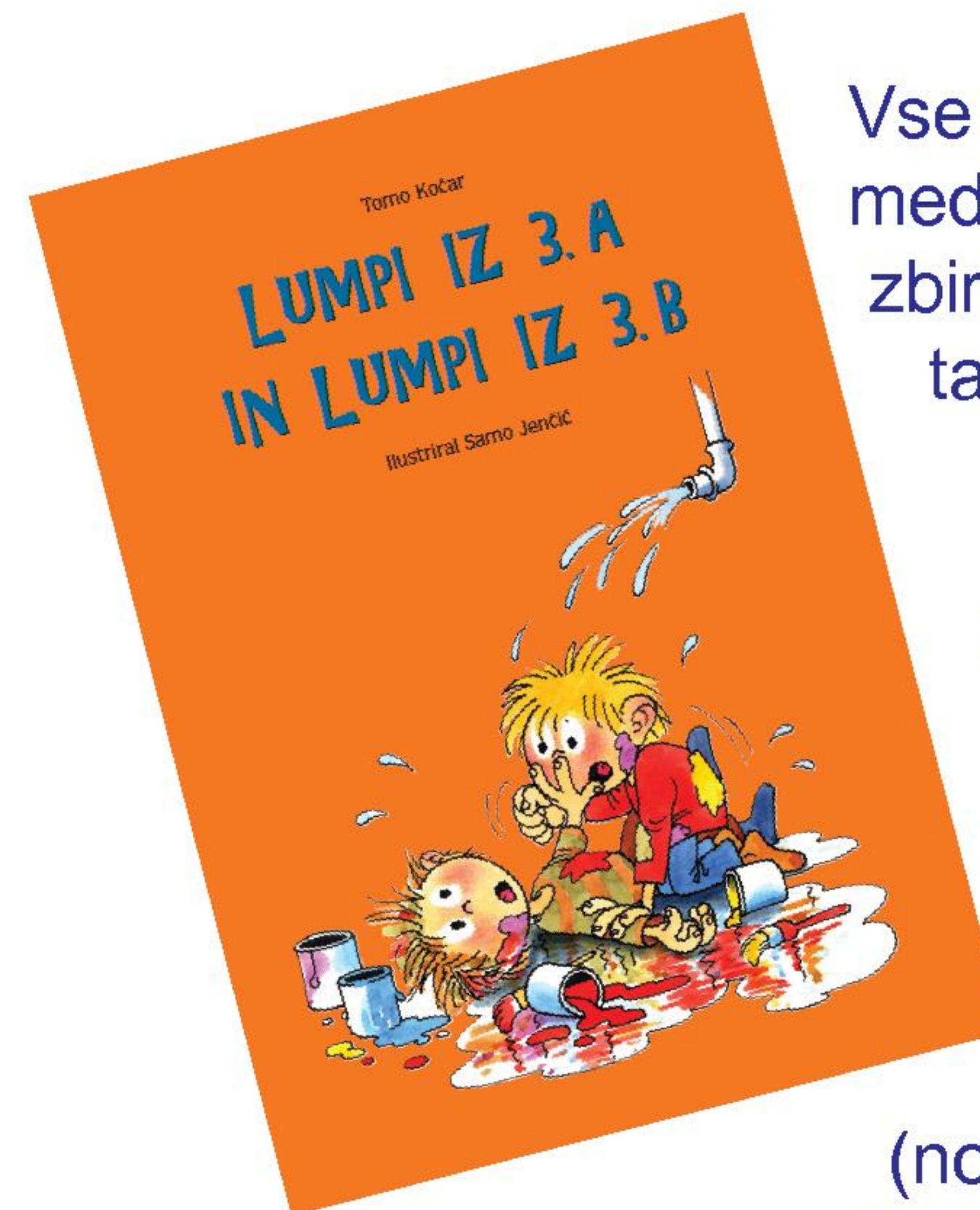

Zbirka Lumpi lumpasti je zbirka knjižic v priročnem formatu A5. S platnicami vred (in v tej zbirki bralci preberejo tudi platnice!) ima vsaka 56 strani, a še pomembnejše je, da vsaka prinaša kar šest zgodbic o najpredrznejših, najzabavnejših in sploh najbolj nemogočih lumpih, kar jih je videl svet.

OPOZORILO!
V knjigi so opisi jeskarja, plonkanja, pretapanja in drugih oblik nepričnega vedenja. Več neodvienih strelkovnjakov jo je označilo za povezen nevzgajino. Če jo boste kupili pa nagnjena oseba, so možni nepredvideni zapleti. Branje na lastno odgovornost!

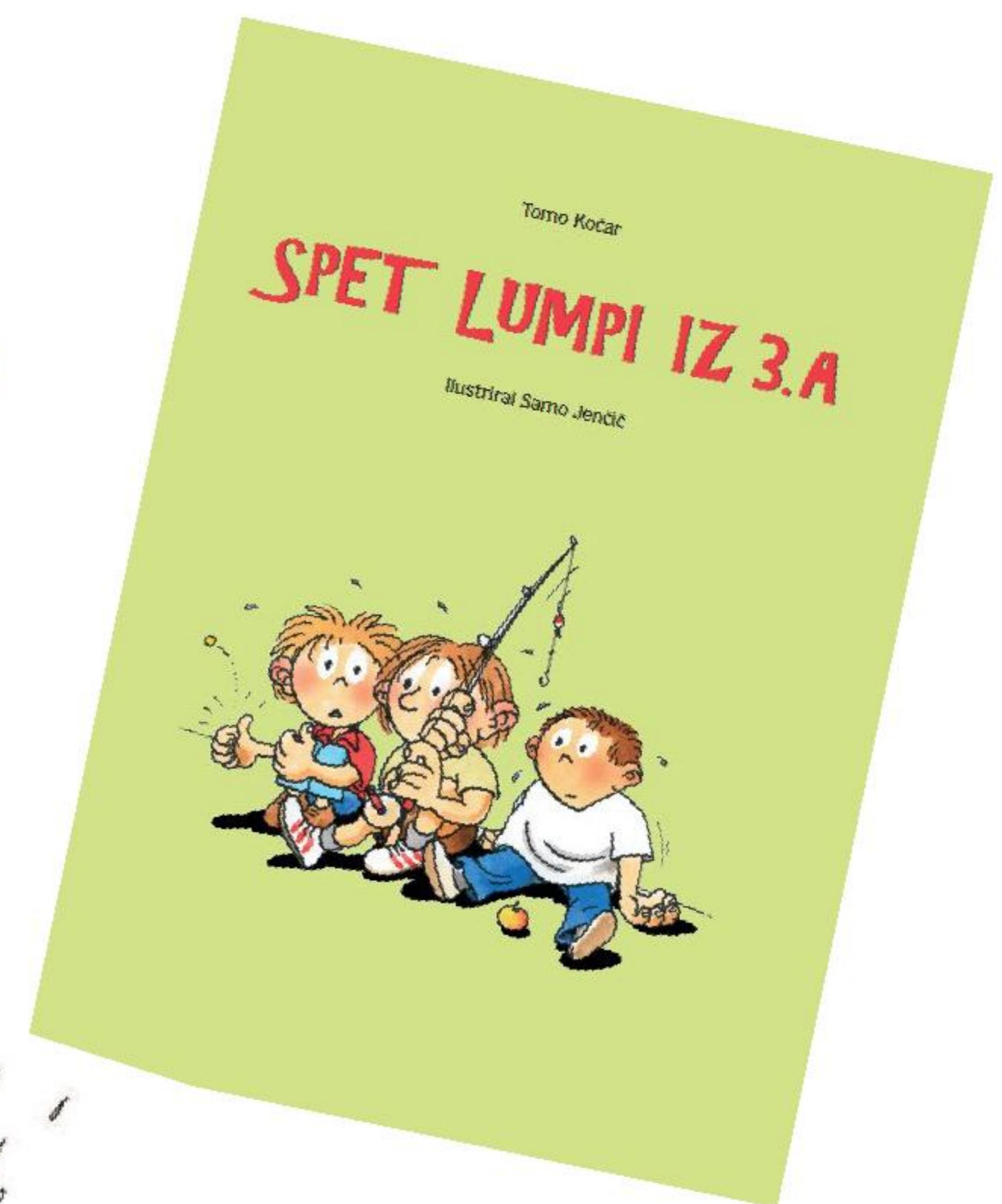
Lumpi iz 3. a so neizčrpen vir zabave za vse osnovnošolce, saj se tudi prvošolčki zlahka prepoznaajo v Jaki, Benu, Mihi, Ani, Poloni in njihovih tovariših, starejši pa ob se prebiranju tako ali tako valjajo od smeha.

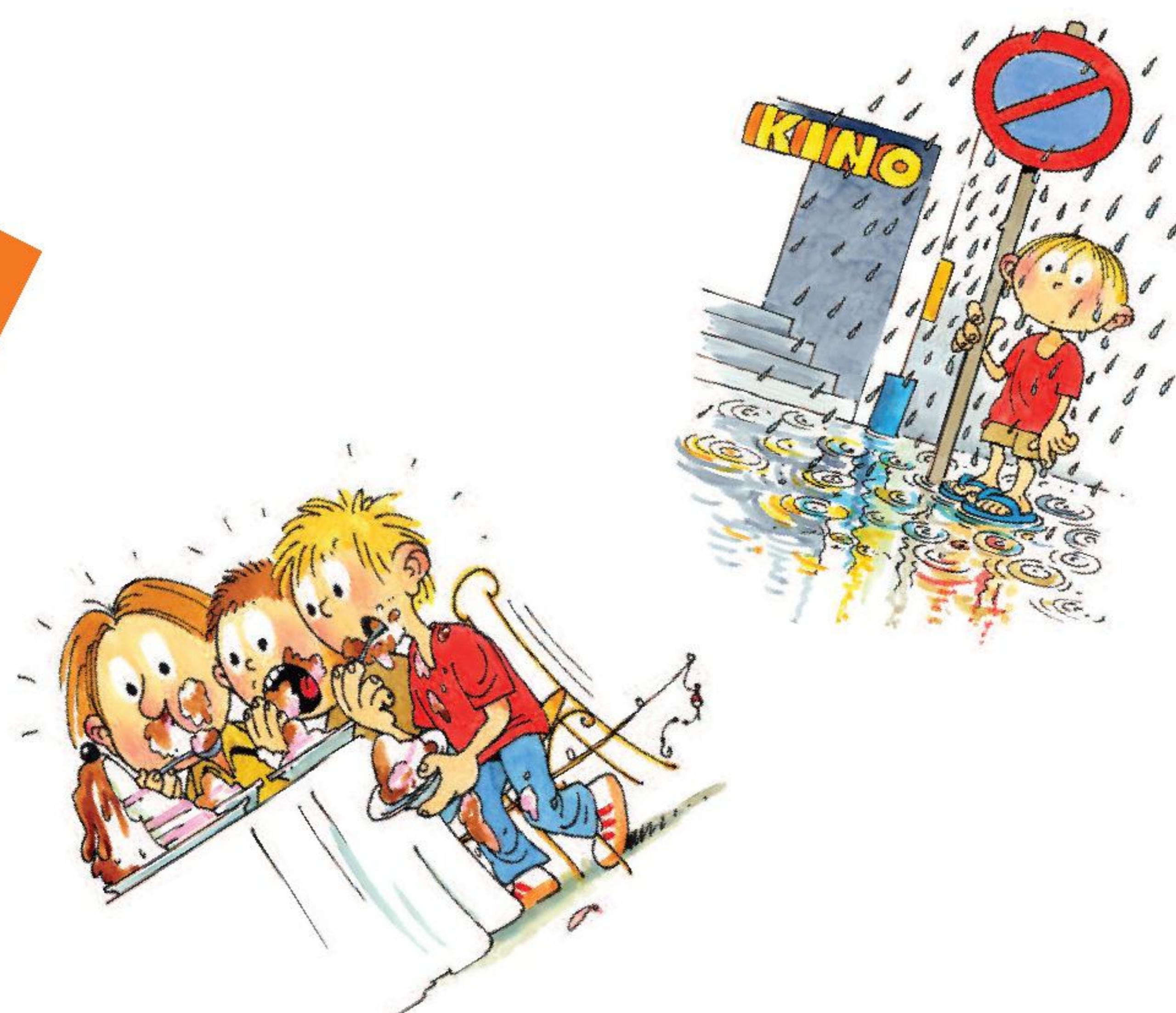
Vse zgodbice odlikuje veliko dogajanja s presenetljivimi in duhovitimi preobrati, med katere se vrivajo včasih presenetljivo pronicljivi in kritični komentarji. Celotno zbirko je ilustriral priznani karikaturist Samo Jenčič, ki je že tako nadvse iskrive like nadgradil še z lastnimi avtorskimi domislicami.

Zbirka je namenjena vsem, ki znajo brati sami, posebej jo lahko priporočimo otrokom, ki se za samostojno branje težko odločijo, ker jih bolj pritegnejo prigode na televizijskem ali računalniškem zaslonu. Toda, pozor!

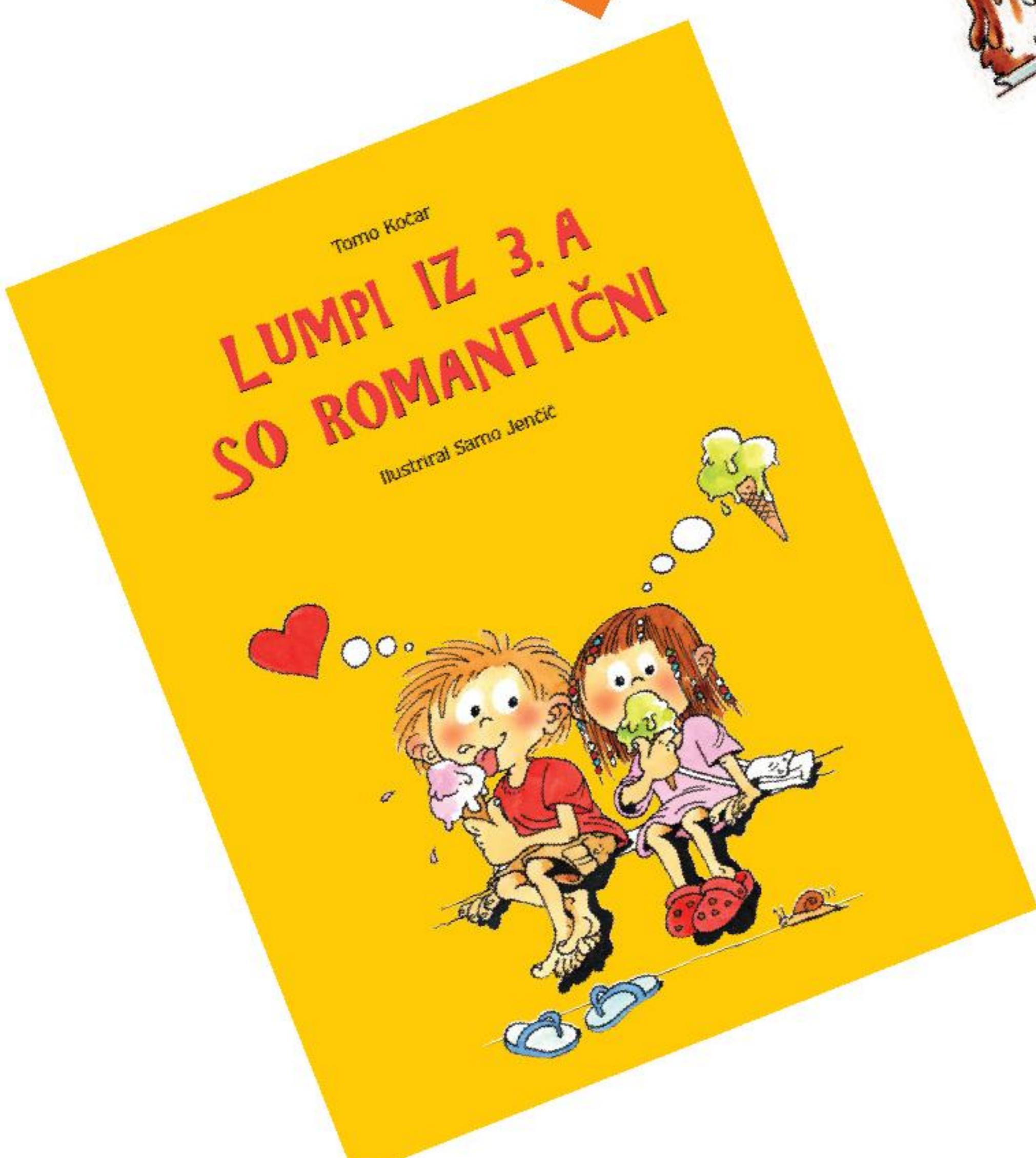
Lumpi iz tretjega a so včasih malce (no, kar precej) nevzgojni. Osebam s šibkim srcem jih ne priporočamo!

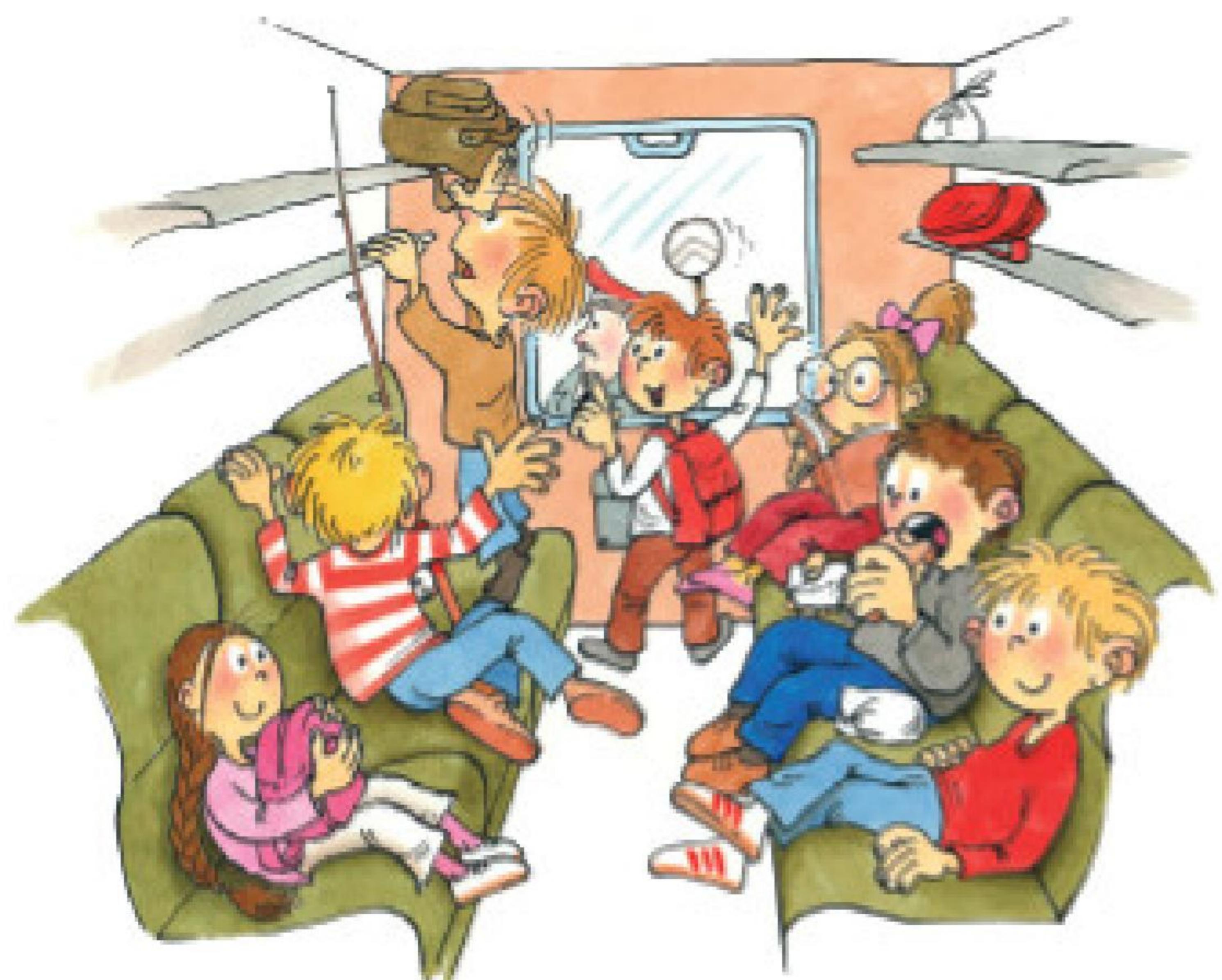
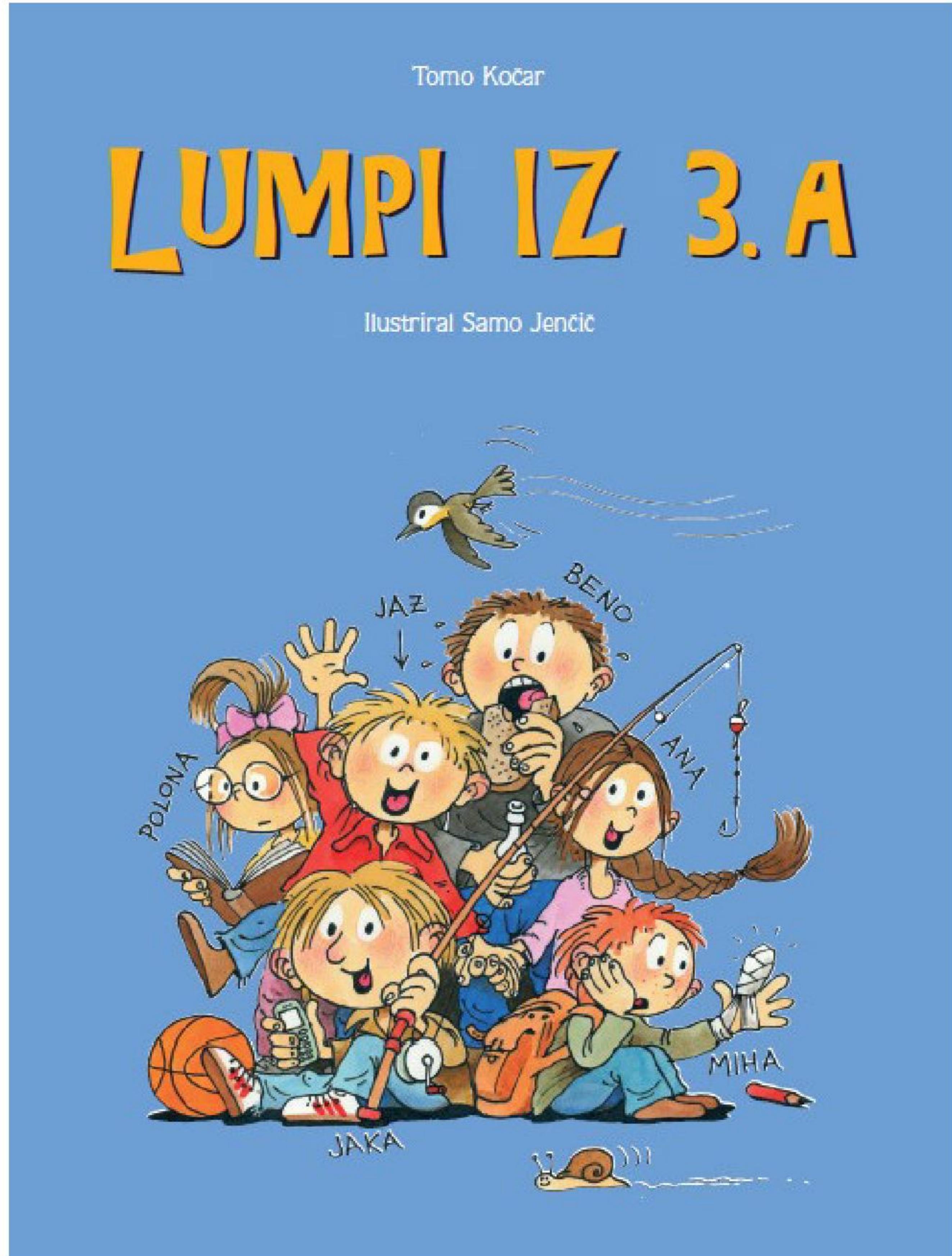
OPOZORILO!
Saj to ni res! Nezaslišano! Škandal!
Da lahko komu kaj takega sploh
pride na misel! Skrajno nevzgojno!
To knjigo bi morali prepovedati!
Bili ste opozorjeni.

OPOZORILO!
Saj to ni res! Nezaslišano! Škandal!
Da lahko komu kaj takega sploh
pride na misel! Skrajno nevzgojno! To knjigo
bi morali prepovedati!
Bili ste opozorjeni.

POZOR!
Besedila v knjigi vsekajajo torte,
sladolede, čokolado, cvetni prah
in druge nevarne snovi. Osebe z
alergijami ali odvečnimi kilogrami
naj se pred uporabo posvetujejo z
ustreznim strokovnjakom.

Kako se v 3. a spoprimejo s kontrolno nalogo? Kaj ušpičijo na naravoslovjem dnev? Kako se bo družini spremenilo življenje ob prihodu dojenčka? Kaj vse se lahko zalomi na šolski proslavi? Ali se bodo težave z vpisom na tečaj karateja rešile ali še povečale? Kaj pa ima z vsem skupaj dedek Mraz?

Doživeta pričevanje, ogromno dogajanja, obešenjaški humor in skrajno nevzgojne zamisli v polni moči zaživijo s pomočjo izvrstnega karikaturista Sama Jenčiča.

Zbirka Lumpi lumpasti, www.tolovaj.com

Na bratca sem zelo ponosen. Čeprav je tako majhen, že lahko naenkrat dvigne vso našo družino. Samo zatuliti mora sredi noči in že vsi tekamo naokrog kot zmešani. Mami takrat pogosto kaj prevrne in je potem huda na očja, ker ne pospravlja za seboj. On vpije, da ni njegova krivda. Potem se začnem dreti še jaz. Vem, da me ne bo nihče kregal, ker je v bistvu za ves direndaj kriv moj bratec. Njemu pa se ni treba lepo obnašati, ker je še majhen dojenček.

OPOZORILO!

V knjigi so opisi jezikanja, plorkanja, pretepanja in drugih oblik neprimernega vedenja. Več neodvisnih strokovnjakov jo je označilo za povsem nevzgojno. Če jo bere k lumparijam nagrijena oseba, so možni nepredvideni zapleti. Branje na lastno odgovornost!

Tovarišica je zahtevala, naj se takoj nehava grdo obnašati. Ubogala sva jo. Šele ko se je obrnila stran, sva ji pokazala osle. Bena sem vprašal, če mogoče on ve, kdo je bil največji slovenski pesnik. Rekel je, da ga ima na koncu jezika. Žal ga ni mogel spraviti dol. Za vsak primer sem mu še jaz jezik malo potegnil ven. Zelo sem napenjal oči, a največjega slovenskega pesnika tudi jaz nisem našel.

Na srečo v sosednji klopi sedi Jaka. Njega imamo vsi zelo radi. Najraje ga imamo, kadar sneži. Takrat se obvezno kepamo. Ker ima Jaka zelo veliko glavo, je odlična tarča.

Kaj storiti s potepuškim psom? Kakšen je športni dan 3. a? Kako se upreti mlademu nasilnežu? Je zajček pri pouku narave primeren ali preveč tvegan učni pripomoček? Kaj vse se lahko zaplete pri počitnicah na morju? Zakaj lumpi iz 3. a nimajo sreče pri opravljanju dobrih del?

Nove prigode in nova sporočila, a še vedno napeto, zabavno, nevzgojno in sploh neprimerno branje s prvovrstnimi ilustracijami Sama Jenčiča.

Zbirka Lumpi lumpasti, www.tolovaj.com

ne štejemo zafrkavanja in suvanja s komolci, proti Šoli. Naenkrat se je pojavil pred nami. Bil je še večji, kot smo se ga spomnili. Res sreča, da je nehal hoditi v šolo, ker bi drugače prej ali slej postal naš sošolec in bi nam trda predla.

Vprašal je, če ga poznamo. Pokimali smo. Potem je vprašal, če mu damo žvečilni gumi. Malo

OPOZORILO!

Saj to ni res! Nezaslišano! Škandal!
Da lahko komu kaj takega sploh pride
na misel! Skrajno nevzgojno! To knjigo
bi morali prepovedati!

Bili ste opozorjeni.

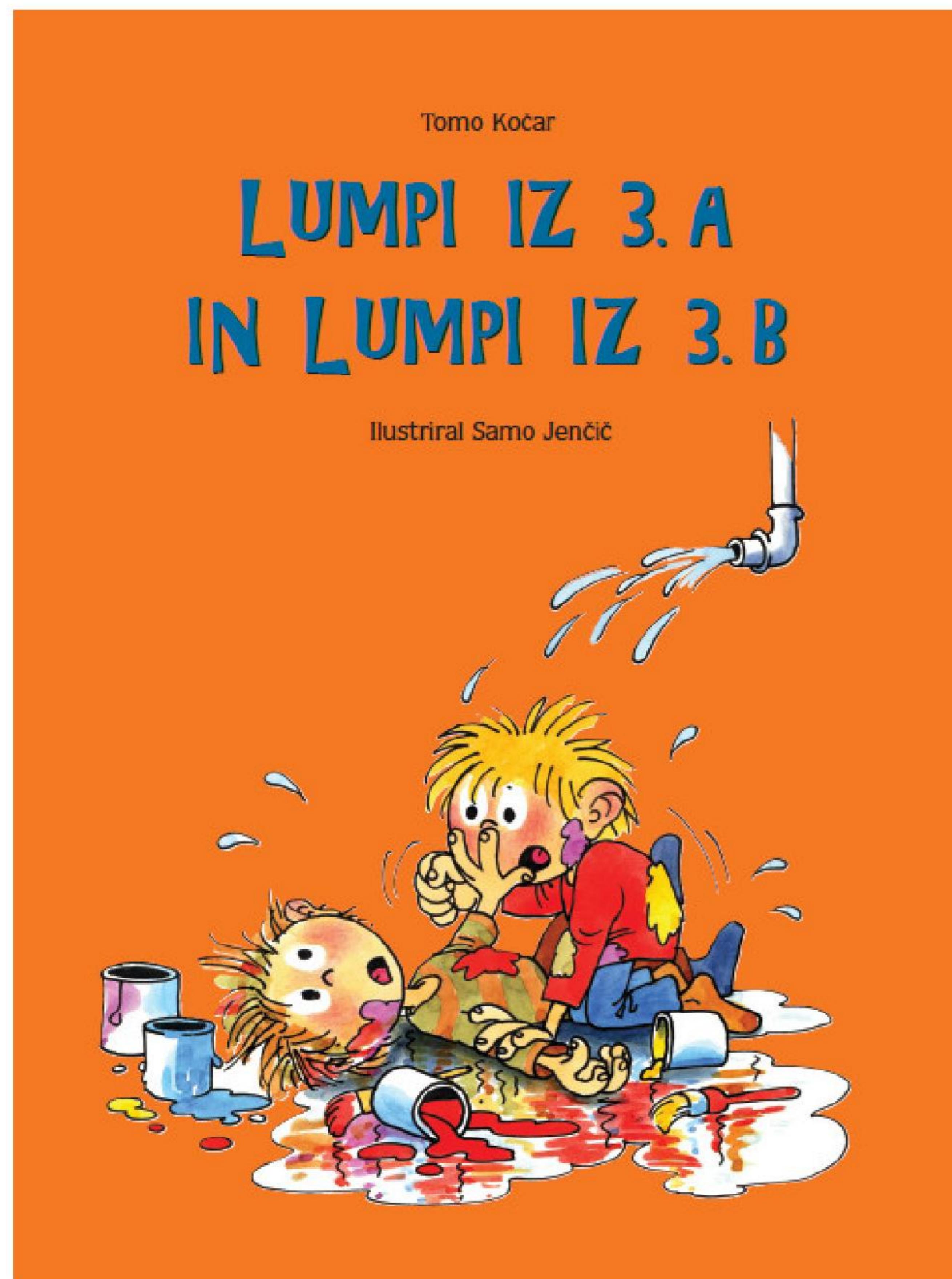
DOBRA DELA

Bilo je vroče, na morju smo že bili, denarja za sladoled nam je zmanjkal in s češnje so nas že pregnali. Sploh pa na njej že dolgo ni nič več raslo.

Beno je rekel, da še apetita nima. Res. Tako hudo je bilo.

Lumpi iz 3. a in lumpi iz 3. b

Kako se sporečajo in spopadejo lumpi iz sosednjih razredov? Kakšne prigode jih čakajo pri modelarskem krožku? Kaj pa gre lahko narobe na tečaju prve pomoći? Zakaj kidanje snega med poukom i vedno najboljša ideja? Kakšno stavo sklenejo ajevci z bejevcimi v slaščičarni? Kakšna pa bi bila skupna novodelna zabava?

Tokrat imajo lumpi iz 3. a ob svojih običajnih težavah še skupnega nasprotnika - bejevce. Njihove prigode s primernim humorjem dokumentira Samo Jenčič.

Zbirka Lumpi lumpasti, www.tolovaj.com

packe že tudi na hrbtnu, sem opazil, da Andrej, Grega, Jurc in Toni sploh ne hitijo. V bistvu so svoj del torte komaj načeli. Oblizovali so žlice, kot bi se že spriznili s porazom. Na naši strani je bilo popolnoma drugače.

Jaka je zmazal približno toliko kot jaz, Beno pa je verjetno postavil nov svetovni rekord.

Mislim, da smo skupaj požrli vsaj za štiri družinske zavitke sladoleda. To pomeni res veliko smetane in čokolade in tistih majhnih zadev, za katere ne vem, kako se jim reče.

Jezika nisem več čutil, v trebuhu me je tiščalo in hlače so postale zelo tesne.

Tako bodo morali bejevci poleg svojega odstraniti še naš sneg. Zmaga je bila že skoraj naša. Skoraj eno uro smo metali sneg, da se je kar kadilo. Na koncu je bila naša polovica očiščena, bejevce pa je čakal dvakrat večji kup kot na začetku.

Zadovoljni smo se odpravili očistiti še parkirišče pred šolo.

Tudi bejevci so svojo polovico že očistili. A na žalost so se tudi oni domislili, da bi sneg metali na našo stran. Tako so bili zagrizeni, da so nam nametali še sneg s pločnika pred hišo, Jurc si je šel celo sposodit nakupovalni voziček, da bi pripeljal še sneg z druge strani ulice.

Čakalo nas je še veliko čiščenja.

Seveda takšne goljufije nismo mogli mimo pozreti. Za začetek smo bejevce zasuli z ledenkami.

Lumpi iz 3. a so romantični

Tomo Kočar

LUMPI IZ 3. A SO ROMANTIČNI

Ilustriral Samo Jenčič

Kaj pravzprav pomeni, če ti punca reče, da si ji simpatičen? Kaj punci, ki je simpatična tebi, podariti za Valentino? Kako na lumpe iz 3. a vpliva prihod nove tovarišice za glasbo? Kako obdarovati mamo za 8. marec? Kako se je treba obnašati na poroki? Zakaj te mlajši bratec v nekaterih primerih ovira, v drugih pa pomeni veliko prednost?

Zabavne in prismojene prigode so tokrat začinjene še s ščepcem romantike, ki jo na svojski način karikira Samo Jenčič.

Zbirka Lumpi lumpasti, www.tolovaj.com

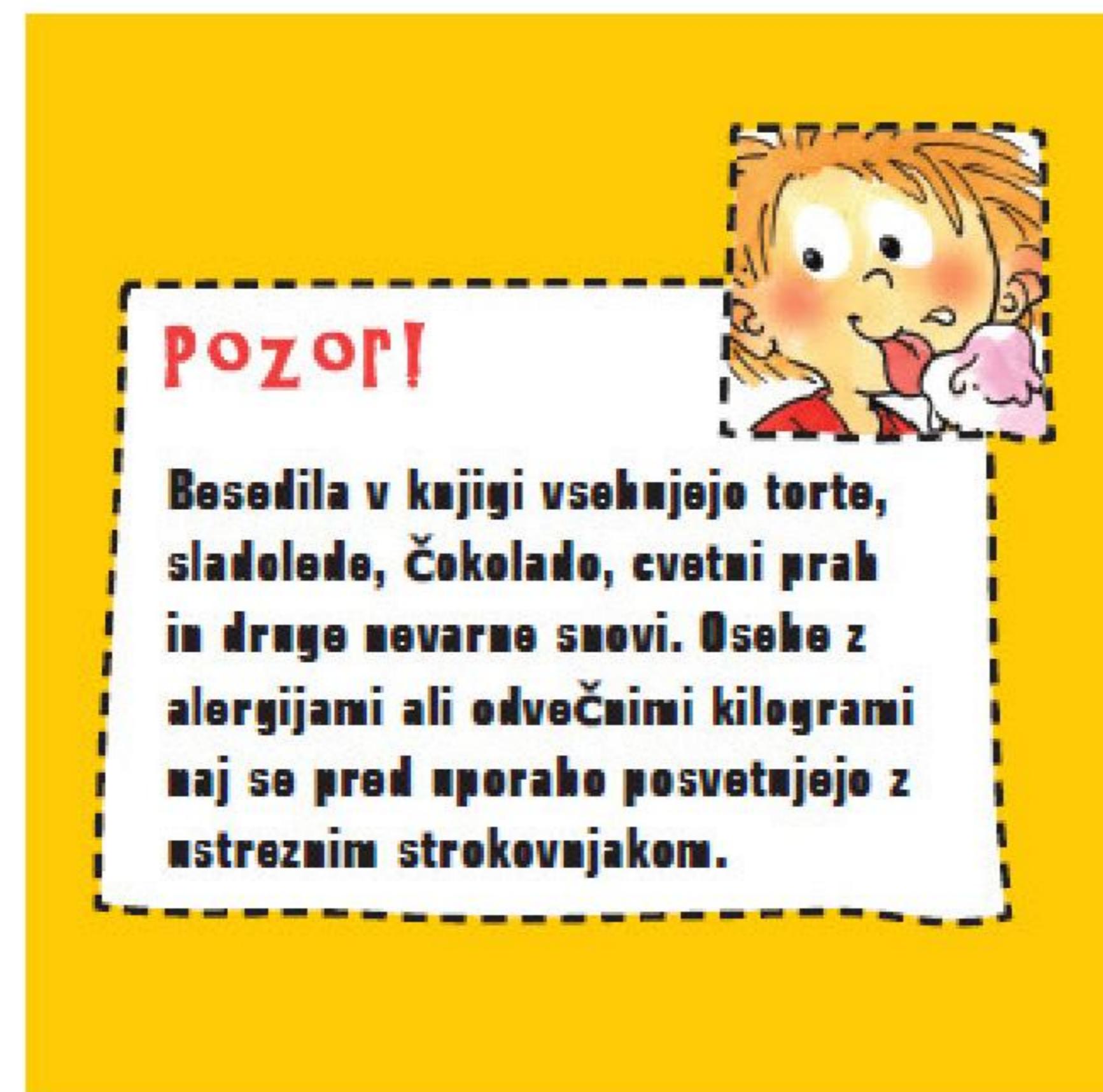
Uroša je zanimalo, zakaj, Ana pa je samo rekla, da bi on že moral vedeti in naj nikar česa ne poskuša, ker ga bo tovarišici.

Z Ano ni šale. Ko se bova poročila, bom moral biti previden. Želim si, da bi bili najini otroci pridni, in če se bodo zgledovali le po meni, bo hudo.

O dirlu sem dolgo premišljeval. Potem sem se odločil, da ji bom letos poslal samo čestitko.

Ampak ne nekaj brezveznega, kar lahko vsak kupi v trgovini. Sklenil sem napisati pesem.

V šoli smo jih prebrali že veliko in se mnogih naučili na pamet. Zdelen se mi je, da pisanje pesmi že

Ena mi je posodila video igrico, da se ne bom dolgočasil. Hoteli sta se namreč pogovarjati z mojim bratcem, ki se je ravno zbudil in ju začel debelo gledati. Po mojem ju ni nič razumel. Zase že vem, da ju nisem. Kar naprej sta ponavljali: buci, buci, buci in ga žgečkali.

Igrica je bila zelo zanimiva. Loviti je bilo treba Marsovce in jih pakirati v zaboje. Če je kakšen ušel, si ga moral po nosu. Od punc ne bi pričakoval tako dobrega okusa pri izbiri igric. Kar žal mi je bilo, ko